

**Univerzita Pardubice
Fakulta filosofická**

Konstrukce ženských postav v dílech Jiřího Kulhánka

Iveta Linhartová

**Bakalářská práce
2019**

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne 29. 03. 2019

.....

Iveta Linhartová

Poděkování

Touto formou bych chtěla poděkovat PhDr. Antonínu Kudláčovi, Ph.D. za vedení mé práce, jeho velice cenné rady a hlavně za jeho pevné nervy.

Zároveň bych ráda poděkovala mé rodině za to, že se mi snažili dopřát klid na psaní a v neposlední řadě Nikole Jurečkové, která byť žije na druhém konci republiky, byla mi velkou duševní oporou.

Název

Konstrukce ženských postav v dílech Jiřího Kulhánka

Anotace

Práce má přiblížit vývoj české fantastiky po roce 1989 a seznámit čtenáře s jednotlivými žánry. Jejím hlavním cílem je lépe porozumět ženskému elementu v žánru splatterpunk v dílech Jiřího Kulhánka. Zkoumá jejich postupný vývoj z druhořadých postav až po ty, které ovlivnily vývoj děje, ale také přiměly k změnám hlavní mužské hrdiny. K tomu poslouží naratologická analýza ženských postav z Kulhánkových knižních sérií (Noční klub, Divocí a zlí, Cesta krve). V té se zaměříme na jméno, vzhled, jednání, jazykový projev, sociální zařazení a prostředí, ve kterém postavy působí. Výsledkem bude jednoduchá typologie daných postav a aplikace Forsterovy teorie pěti faktorů na konkrétní díla.

Klíčová slova

Fantastika, postava, žena, Jiří Kulhánek, Forster, láska, sociální zařazení, dívka, matka, smrt, přeměna, upír, člověk

Title

The construction of female characters in the works of Jiří Kulhánek

Abstract

In the thesis an attempt to familiarize the readers with the development of the Czech fantasy and its subgenres after 1989. The main goal is to explore female characters in splatterpunk novels by Jiří Kulhánek. The thesis explores their gradual evolution from low-ranking characters to those, who have influenced the evolution of the story, but also has prompted major male heroes to change. The narratological analysis of female characters from Kulhánek's book series will be used for this purpose. The result will be a simple typology of the characters and the application of Forster's theory of five factors to specific works.

Key words

Fantastic literature, character, woman, Jiří Kulhánek, Forster, love, social status, girl, mother death, metamorphosis, vampire, human

Obsah

1	Úvod	1
2	Česká fantastika po roce 1989	3
2.1	Autorské generace	5
3	Typologie postav	6
3.1	Postava hypotézy	7
3.2	Postava typu (definice)	7
3.3	Charakterizace postav	8
3.4	Forsterova teorie pěti faktorů	9
4	Jiří Kulháněk	10
5	Vládci strachu	11
5.1	Klára Patočková	12
5.2	Tamara Turczasecková (Mamá)	13
5.3	Sigrid z Malmö	14
6	Noční klub	16
6.1	Denisa	17
6.2	Hanako/Agony	18
6.3	Karolína (Mazlík)	20
6.4	Natascha Blast	21
6.5	Helen Trang	22
6.6	Paní Dao	23
7	Vyhlídka na věčnost	25
7.1	Karolína	26
7.2	Natalie Konradová	26
7.3	Megan Konradová	27
7.4	Alice Fajtová	29
7.5	Fiona	30
8	Divocí a Zlí	32
8.1	Veronika Braunerová	33
8.2	Magde Wesleyová	35
8.3	Margot Argentová	36
8.4	Elvira/ Elvirka	38
8.5	Slečna Tinkerová	39

9	Cesta krve	41
9.1	Singhaia	42
9.2	Doktorka Lodbergová.....	43
10	Závěr.....	44
11	Bibliografie.....	53
12	Resumé	55

1 Úvod

Fantastická literatura se v posledních desetiletích dostává do popředí čtenářské pozornosti a je objektem zájmu pro stále více badatelů. Těmi, kteří se touto problematikou zabývají, jsou například Ondřej Neff, Tereza Dědinová, Antonín K. K. Kudláč, Jaroslav Olša jr. či Daniela Hodrová. Co je fantastika, kde máme spatřovat její počátky a jak se tato žánrová oblast vyvíjela na našem území? Jak říká Ondřej Neff: „Badatelé se přou o to, co do žánru patří, hledají historické mezníky.“¹ Zatímco sám Neff se věnuje hlavně žánru science fiction², Tereza Dědinová tvrdí, že tento termín zastřešuje nejen science fiction, ale také fantasy a horor.³ V minulosti se za fantastiku v českém prostředí považovalo převážně science fiction. To se však změnilo, když se fantastická literatura objevila na českém trhu v hojnější míře. Tehdy se tento pojem začal rozšiřovat i na další žánry.⁴ Po revoluci započal nástup mladých autorů, kteří začali s těmito žánry experimentovat. Objevují se zde i pokusy o překročení hranic mezi populární literaturou a uměleckou literaturou. Taková díla mají sice hlubší myšlenku, avšak prioritou je i nadále dějovost a spádne lineární vyprávění s dominantní zábavnou funkcí.⁵ Postupem času se fantastika stávala čím dál více uzavřenou literární skupinou, sdružující své příznivce do tzv. „fandomů“. Ti konají setkání své komunity (tzv. „cony“), pořádají předčítání vybraných titulů a mají vybraná nakladatelství, od kterých knihy odebírají. Fantastika se dočkala také svých kritiků, ačkoli kvalitativně na tom nejsou nejlépe. V rámci komunity se udílejí i ceny za fantastiku.⁶

V první části teoretické části se seznámíme s vývojem české fantastiky po roce 1989. Rozebereme jednotlivé generace autorů, kteří se podíleli na formování jednotlivých oblastí. K tomu použijeme knihy Antonína K. K. Kudláče *Anatomie pocitu úžasu* a *Barvy černobílého světa*. Dále si přiblížíme autora. Jiří Kulhánec za svou spisovatelskou kariéru poskytl jediný větší oficiální rozhovor, a to do časopisu *Pevnost* (č. 4/2009). Od té doby se před světem uzavřel a i mezi svými fanoušky dostal nálepkou paranoidního typu. Ať už je paranoikem či nikoli, nic to nemění na faktu, že je jedním z nejprodávanějších tuzemských autorů v oblasti

¹ Předmluva Ondřeje Neffa in: ADAMOVIČ, Ivan. *Slovník české literární fantastiky a science fiction*. Praha, 1995. s. 11. ISBN 80-85364-57-3.

² Tamtéž, s. 13.

³ DĚDINOVÁ, Tereza. *Po divné krajině: charakteristika a vnitřní členění fantastické literatury*. Brno, 2015. s. 16. ISBN 978-80-210-7871-0.

⁴ Tamtéž, s. 16.

⁵ KUDLÁČ, Antonín K. K. *Anatomie pocitu úžasu: česká populární fantastika 1990-2012 v kulturním, sociálním a literárním kontextu*. Brno, 2016. s. 68. ISBN 978-80-7491-764-6.

⁶ Tamtéž, s. 67.

fantastické literatury. Jak vůbec člověk, který se údajně stýká jen s minimálním množstvím lidí, pracuje při konstrukci postav ve svých románech? Že hlavní mužští hrdinové jsou autorovy „dobráčko-cynická alter-ega“ o tom není pochyb, ale jak nahlíží na ženy? Tato otázka byla tou hlavní při tvorbě této práce.

V druhé, opět teoretické části, si přiblížíme teorii literárních postav podle díla Daniely Hodrové ...na okraji chaosu... (2001), dále pak Edwarda Forstera Aspekty románu (1971) a Tomáše Kubička Naratologie: strukturální analýza vyprávění (2013) a vytvoříme základy pro následující interpretaci postav.

Ve třetí části nás čeká samotná interpretace vybraných ženských charakterů z knih Vládci Strachu (1995), Noční klub I. (2002), Noční klub II. (2005), Vyhledka na věčnost (2011), Divocí a zlí Čas mrtvých (1999), Hardcore (1999), Temný prorok (2000), Kříže (2000), Cesta krve Dobrák (1996), Cynik (1997). K tomu je využita metoda naratologické analýzy. Na základě teorie Kubičkovy nepřímé charakteristiky v kategoriích: jméno, vnější vzhled, jednání, promluva, která je nahrazena jazykovými prostředky, sociální zařazení a prostředí. Při určování původu jmen se nejvíce osvědčily publikace Miloslavy Knappové, Jak se bude vaše dítě jmenovat?, a dílo Václava Rameše Po kom se jmenujeme? Větší význam jmen postav se dokázalo prokázat převážně jen v případě série Divocí a zlí.

V poslední části nás čeká aplikace Forsterovy teorie Pěti lidských faktorů (narození, jídlo, spánek, láska, smrt) na jednotlivé postavy. Podle Forstera je k porozumění postav důležité jednat s nimi jako s opravdovými lidmi. Proto bylo příhodné zařadit tuto teorii i v závěru této práce. Tato teorie se nevztahuje ke všem postavám, ale je spíše rozebrána ve vztahu k jednotlivým dílům. Hlavní část závěru zaujímá jednoduchá typologie ženských postav provedená na základě předchozí části. Rozhodující pro sestavení jednotlivých typů bylo hlavně sociální zařazení a jednání z Kubičkových kategorií nepřímé charakteristiky.

2 Česká fantastika po roce 1989

Antonín Kudláč považuje fantastiku za jednu ze složek tzv. populární fantastiky. Výrazně ji formují její příjemci, kteří artefakty popkulturního průmyslu přisvojují, dávají jim vlastní význam a dále s nimi kreativně pracují.⁷ Podle Dědinové termín fantastika zastřešuje SF, fantasy a horor.⁸

Devadesátá léta jsou završením předlistopadové éry. Narůstá počet nových autorů (nejvíce po roce 2000) a zaznamenáváme také nárůst knižní produkce v této oblasti. Fantastika se dostává do edičních plánů velkých nakladatelství a v kontrastu s nimi jsou na množství omezená specializovaná tištěná periodika jako např. *Ikarie* a *Pevnost*. Přibývá i specializovaných internetových serverů, které dávají příležitost nejmladší generaci.⁹

Další příležitostí pro začínající autory jsou antologie. Zde mají možnost setkat se s tvorbou již zkušených autorů. Svého kvantitativního a kvalitativního vrcholu dosáhlo vydávání antologií v 1. desetiletí 21. století. V té době se některá nakladatelství (Mladá fronta, Triton, Argo) pustila do pravidelné antologické produkce.¹⁰

Žánrové spektrum české fantastiky tvoří jen část forem přítomných ve světové populární literatuře. Fantastický horor se u nás vyskytuje jen ojediněle a jediným autorem, který se mu převážně věnuje, je Svatopluk Doseděl. Častěji se setkáváme s kombinováním různých žánrů. Nejlépe se u nás uchytila jeho odnož splatterpunk, a to hlavně kvůli svému smyslu pro ironii a černý humor.¹¹

Jde o variantu hororového modu, která nese satirické rysy. V českém prostředí si získala tato varianta silnou oblibu. Splatterpunk vznikl souběžně v USA a v Británii v polovině 80. let a je druhem hororu, který podrobně a bez cenzury zobrazuje extrémně násilné krvavé výjevy. V době svého vzniku byl vzpourou proti komercializovanému hororu. Šlo o jakousi revoltou a provokaci. Mezi jeho charakteristické znaky patří důraz na tělesná zohavení, až pornografické zobrazení sexu ve spojení s brutalitou, (post) apokalyptické vize,

⁷ KUDLÁČ, Antonín K. K. *Barvy černobílého světa: studie o vybraných žánrech současné české populární literatury*. Pardubice, 2017. s. 24. ISBN 978-80-7560-105-6.

⁸ DĚDINOVÁ, Tereza. *Po divné krajině: charakteristika a vnitřní členění fantastické literatury*. Brno, 2015. s. 16. ISBN 978-80-210-7871-0.

⁹ KUDLÁČ, Antonín K. K. *Anatomie pocitu úžasu: česká populární fantastika 1990-2012 v kulturním, sociálním a literárním kontextu*. Brno, 2016. s. 68-69. ISBN 978-80-7491-764-6.

¹⁰ Tamtéž, s. 69.

¹¹ Tamtéž, s. 70.

hyperrealistické filmové vidění a dynamický expresivní jazyk. U čtenářů má vzbuzovat spíš znechucení a fyzický odpor než hrůzu.¹²

Tato varianta rychle ovlivnila další umělecké druhy (především film, který původně formoval literární podobu žánru) a rozšířila se i mimo angloamerickou sféru. Dílem, které v českém prostředí předpřipravilo půdu pro uchycení splatterpunku, byl román Jana Hýska *Strach nad Albrechtovem* (1993). Jedná se o bizarní směs dystopie, filosofování a brutálních scén.

Komerčně nejúspěšnějším autorem po roce 1989 se stal Jiří Kulháněk, který splatterpunk pojal po svém a zkombinoval v něm SF a thriller. Jeho díla v sobě kombinují upíry, zombie, mimozemské technologie a dokonce pracuje i s posednutí démony.¹³

„Science fiction byla v českém prostředí adaptována jako žánrový celek včetně částečného transferu některých z dílčích vývojových fází angloamerické SF.“¹⁴ Nejvýznamnějšími žánrovými znaky jsou časoprostor a motiv vědeckého poznání a technologického vývoje. Druhý znak je důležitý při rozlišování žánrových variant tzv. hard a soft SF (někdy označované jako verneovský a wellsovský proud).

Ve variantě hard hraje důležitou roli přírodovědné poznání. Vychází z touhy po poznání vesmíru pomocí vědeckých metod v různých stupních „tvrdomi“.¹⁵ Soft varianta pracuje se společenskými a humanitními vědami.¹⁶

Ze science fiction se v českém prostředí uplatnil cyberpunk, a to hlavně v 80. a 90. letech v podobě povídek (autoři jako Karel Veverka, Jiří W. Procházka a Jan Poláček). Tento trend brzy odezněl a na počátku 90. let přišly pokusy o kombinaci sci-fi a fantasy (představitelka Vilma Kadlečková). Po roce 2000 vzrůstá obliba tzv. military sci-fi a různých forem „space opery“.¹⁷

Nejrozsáhlejším žánrem české fantastiky je fantasy. Oblíbená je heroická fantasy, ve které je hlavní postavou hrdina-bojovník. Tento typ jde ruku v ruce s historickou fantasy, která využívá kulís dob minulých pro rozvinutí hlavního příběhu. Jako příklad můžeme uvést povídkové antologie Ondřeje Jireše (*Písně temných věků*, 2005; *Memento Mori*, 2009).

¹² KUDLÁČ, Antonín K. K. *Barvy černobílého světa: studie o vybraných žánrech současné české populární literatury*. Pardubice, 2017. s. 89-90. ISBN 978-80-7560-105-6.

¹³ Tamtéž, s. 90.

¹⁴ Tamtéž, s. 28.

¹⁵ Tamtéž, s. 26.

¹⁶ Tamtéž, s. 24-25.

¹⁷ KUDLÁČ, Antonín K. K. *Anatomie pocitu úžasu: česká populární fantastika 1990-2012 v kulturním, sociálním a literárním kontextu*. Brno, 2016. s. 71. ISBN 978-80-7491-764-6.

Z historické fantasy se rozvinul typ alternativních dějin (př. antologie Ondřeje Müllera *Imperium Bohemorum*, 2007). Epická fantasy tolkienovského typu se v českých zemích příliš nevyskytuje. Další žánrovou formou je městská fantasy (sborník Ondřeje Jireše a Antonína K. K. Kudláče *Pod kočičími hlavami*, 2007).¹⁸

2.1 Autorské generace

Pro českou fantastiku je charakteristické střídavé či souběžné působení několika generací. Způsobem vytváření autorských generací byl na počátku princip „nakladatelských objevů“. Průkopníkem v této oblasti byl v polovině 90. let Egon Čierny, zakladatel a majitel nakladatelství Poutník/Klub Julese Verna. Ten kolem sebe shromáždil autory, kteří jsou dodnes vůdčími osobnostmi na poli české fantastiky (např. Jiří Kulhánec, Miroslav Žamboch, Leonard Medek, Jaroslav Mostecký atd.).¹⁹

Dalším byl Michael Bronec (nakladatelství Straky na vrbě), který hledal mladé autory za pomoci vlastní literární soutěže. Nejvíce se prosadil Pavel Renčín. Zajímavý jev nastal v 90. letech, kdy čeští autoři užívali anglických pseudonymů. Tato praxe byla typická pro Arthura Lettenbergra (nakladatelství Saga), který v letech 1993-1996 vydal pod pseudonymy díla Leonarda Medka, Jaroslava Mosteckého, Juraje Červenáka atd.²⁰

Služebně i věkově nejstarší autoři jsou ti, kteří začali publikovat či dosáhli vrcholů již před rokem 1989. Zástupci této tzv. „klasické generace“ jsou především Jaroslav Velinský a Ondřej Neff. Řadíme sem také Františka Novotného a věkově o něco mladšího Jiřího W. Procházku.²¹

„Střední generace“, tedy spisovatelé, kteří vstupují na scénu koncem 20. století, jsou nejpočetnější skupinou, kterou lze rozdělit do několika podskupin:

1. „česká akční škola“ – její představitelé jsou ovlivněni komiksem, akčními filmy a do jisté míry také tvorbou Jiřího W. Procházky. Vůdčí osobností je Jiří Kulhánec, jehož romány se vyznačují svižným tempem, explicitním vyjádřením násilí, vyváženou dávkou ironie a černého humoru a hlavně vypravěčským talentem. Do této podskupiny patří také členové sdružení Rigor Mortis.

¹⁸ Tamtéž, s. 71-72.

¹⁹ Tamtéž, s. 73.

²⁰ Tamtéž, s. 74-75.

²¹ Tamtéž, s. 76-78.

2. „dobrodružná škola“ – autoři tvořící jádro české fantastiky. Jsou autorsky plodní, žánrově různorodí a stabilně populární. Patří sem Leonard Medek a jeho verneovsky laděná díla, dále pak Jaroslav Mostecký a Vladimír Šlechta.
3. „drsná škola“ – příběhy jsou většinou založeny na osudech osamělých, tvrdých mužů bojujících s nemilosrdným prostředím. Typickými představiteli jsou Miroslav Žamboch a Juraj Červenák.²²

„Solitéři“ jsou pestrou, nesourodou a těžko zařaditelnou skupinou. Patří sem autoři epické „tolkienovské“ fantasy (např. Veronika Válková). Fantasy a sci-fi kombinuje ve svých dílech Vilma Kadlečková. Takzvanou „military SF“ představují díla Roberta Fabiana. Zástupcem technologické SF, která je blízká „space opeře“, je Richard Šusta. Jedinou čistě hororovou prózu píše Svatopluk Doseděl.²³

Za mladou generaci jsou považováni autoři, kteří debutovali nebo se dostali do povědomí čtenářů začátkem 21. století. Žánrově sem spadá realistické fantasy plné sexu, násilí, s psychologicky prokreslenými hrdiny od Petry Neomillnerové, městská fantasy Pavla Renčina nebo osobitá fantasy s prvky magického realismu Ondřeje Netíka.²⁴

Nejmladší generace se projevuje v literatuře kolem roku 2012. Její zástupci pocházejí z žánrových literárních soutěží. Jsou jimi např. Petr Schink, Míla Linc, Leoš Kyša, Jan Kotouč či Julie Nováková.²⁵

3 Typologie postav

Britský literární teoretik Edward Morgan Forster rozděluje postavy na kulaté neboli plastické (round) a ploché (flat).²⁶

Ploché postavy jsou konstruovány na základě jedné myšlenky nebo vlastnosti. Někdy jsou označeny za karikatury. Jejich chování je předvídatelné a v příběhu se nijak nemění. Pokud je k nim přiřazen další faktor, nesou známky plastičnosti. Podle Forstera je jejich výhodou, že se dají v textu snadno rozeznat. Čtenář se jimi při čtení nijak zvlášť nezaobírá, pouze postřehne jejich jméno a to, kdy jsou přítomné v ději. Jsou snadno zapamatovatelné. Ploché postavy by

²² Tamtéž, s. 78-80.

²³ Tamtéž, s. 81.

²⁴ Tamtéž, s. 82.

²⁵ Tamtéž, s. 83.

²⁶ FORSTER, E. M. *Aspekty románu*. Bratislava, 1971. s. 68.

měly být nejlépe komické. Jakmile mají vážný podtón, čtenář o ně ztrácí zájem. Avšak i ploché postavy se mohou přiblížit k plastičnosti a naopak.²⁷

Kulaté či plastické postavy mají tendenci zastávat více myšlenek a vlastností. „Mohou být na první pohled jednoduché a ploché, ale vždy mají hloubku. ...Plastická postava nás dokáže překvapit nečekaným způsobem, a pokud ne, je plochá a jen plastičnost předstírá.“²⁸

„Postava představuje takový prvek, (...) který prostupuje všemi rovinami a složkami literárního díla a zřetelněji než jiné jeho prvky ukazuje jejich propojenost.“²⁹

Podle Hodrové postavu tvoří slovně tematický komplex, který je v textu zpodobněn souborem textových jednotek. Ty jsou jednorázové (např. popis postavy), opakující se (jméno) nebo obměňující se (pocity a myšlenky postavy).

Postavu můžeme identifikovat, či nám může být předložena na základě:

1. popisu vypravěče (vzhled, jednání, chování, jméno)
2. z výroků jiných postav
3. z vnitřních a vnějších monologů
4. za pomoci scénických poznámek (převážně v dramatu)³⁰

3.1 Postava hypotézy

Vnitřní část postavy je dynamická a její úplná podoba je definitivní až na konci. Popisy těla jsou čím dál více redukovány a čtenářova pozornost se zaměřuje spíše na jednání. V tomto případě je nutná čtenářova aktivita, protože postava se neustále proměňuje a doplňuje tak svůj celistvý obraz.³¹

3.2 Postava typu (definice)

Nemá před čtenářem žádné tajemství a je předem daná. Vyznačuje se stereotypy a její chování je zcela předvídatelné.³²

²⁷ Tamtéž, s. 69.

²⁸ Tamtéž, s. 76.

²⁹ HODROVÁ, Daniela a kol. --na okraji chaosu--: poetika literárního díla 20. století. Praha, 2001, s. 519. ISBN 80-7215-140-1.

³⁰ Tamtéž, s. 519.

³¹ Tamtéž, s. 522.

³² Tamtéž, s. 531.

Tomáš Kubíček se dále zmiňuje o postavách statických a dynamických. Statická je taková, která je uzavřená a nijak se nevyvíjí. Naopak od dynamické se očekává vývoj.³³ Dále můžeme postavy rozlišit např. na kladné a záporné nebo hlavní a vedlejší.

POZNÁMKA: Pro větší přehlednost a jednodušnost je u postav citován kompletní přehled typů postav podle Hodrové a Forstera citován z kapitoly Tomáše Kubíčka z knihy *Naratologie strukturální analýza vyprávění* (2013).

3.3 Charakterizace postav

Charakterizaci rozdělujeme na přímou a nepřímou. Přímá je ta, která popisuje charakter a vlastnosti postavy, a to nejen v rámci vyprávěče, ale i ostatních postav. Vše ostatní spadá do charakteristiky nepřímé. Kubíček rozdělil nepřímou charakterizaci do několika hlavních bodů, které posloužily při psaní této práce.

Jednání – V tomto bodě pozorujeme, jak postava reaguje v nejrůznějších situacích. Je nutné odpovědět na otázky: Jedná postava racionálně nebo iracionálně? V čí prospěch jedná? Je v jednání aktivní či pasivní? Je jeho subjektem nebo objektem? Ovládá postava své chování?³⁴

Promluva – V Kubíčkově podání je promluva tím, co o postavě říkají ostatní, jak ji hodnotí.³⁵ Vzhledem k jednotvárnosti hodnocení hlavních hrdinů byl tento bod poupraven na „Jazykový projev“. Důraz je kladen na způsob komunikace, tón hlasu a různé odchylky např. přízvuk, důraz na sykavky a jiné.

Vnější zjev – Zahrnuje fyziognomii a oblečení postav. K tomuto bodu Kubíček přiřazuje i **jméno**, které může dotvořit charakteristiku postav.³⁶

Sociální zařazení – „*Pozice postav v sociálním systému se stává jedním z klíčů k jejich charakteru a k řízení čtenářských sympatií a antipatií.*“³⁷

Prostředí – Je posledním z důležitých charakteristických bodů. Zařízení místnosti, kde postava žije nebo popis jejího pracovního místa vypovídá mnohé o její nátuře.³⁸

³³ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 67. ISBN 978-80-7272-592-2.

³⁴ Tamtéž, s. 68.

³⁵ Tamtéž, s. 68-69.

³⁶ Tamtéž, s. 69-70.

³⁷ Tamtéž, s. 70.

3.4 Forsterova teorie pěti faktorů

Literární teoretici se shodují, že je důležité rozlišovat, v jakém spektru postavy chápeme. Buďto jako čistě fikční konstrukty nebo jako figury s reálnými základy (nápodoby). Pro pochopení a přiblížení Kulhánkových postav je příhodnější zvolit spíše druhou možnost. Edward Morgan Forster si představoval postavy jako herce, kteří dotváří příběh. Přistupuje k literárním postavám jako k rovnocenným reálným charakterům. Tvrdí, že „*spisovatel je sám lidskou bytostí a že mezi ním a jeho látkou existuje příbuznost*.“³⁹ Kapitoly pojednávající o této problematice proto nazval „Lidé“.

Ohledně vytváření charakterů samotných pak říká: *Nevytvářejí se (postavy) v jeho (spisovatelově) myšli studenou cestou, ale tvoří je v deliriu. Jejich přirozenost je podmíněna spisovatelovou znalostí lidí a sebe samého a ještě modifikována ostatními aspekty jeho práce*⁴⁰ Rozdílnost mezi reálnými a literárními charaktery spočívá hlavně v tom, že ve skutečném světě člověka známe jen za pomoci vnějších projevů, kdežto v knize můžeme postavám nahlédnout do duše, víme, jaké mají pocity a co je trápí, pokud je to spisovatelův záměr.⁴¹

Co však mají obě strany společné je pět lidských faktů. Jsou jimi narození, jídlo, spánek, láska a smrt. Při tvorbě románu je důležitá manipulace s těmito faktory. Můžeme je zkrátit nebo naopak prodloužit. Rozdílnost mezi realitou a fantaskním světem závisí i na porušení některého z nich.⁴²

³⁸ Tamtéž, s. 70.

³⁹ FORSTER, E. M. *Aspekty románu*. Bratislava, 1971, s. 54.

⁴⁰ Tamtéž, s. 54.

⁴¹ Tamtéž, s. 56.

⁴² Tamtéž, s. 57.

4 Jiří Kulhánek

V současné době je nejpopulárnějším a nejprodávanějším žánrovým autorem. Je introvertní typ, který nerad poskytuje rozhovory, a pokud ano, tak podává jen mlhavé náznaky. Nerad se baví o svých dílech a od jistého incidentu se nestýká s fanoušky. Veřejnosti se straní. Nemá mobilní telefon a velice často mění své emailové adresy. Kolem sebe má jen minimum lidí, kterým důvěřuje.

Nemůže přijít na jméno komunistům a politická korektnost je mu také proti srsti. Je vášnivým motorkářem, má rád béčkové filmy, dobré knihy, staré Japonsko, mexickou kuchyni a bylinkový čaj. Jeho českými literárními vzory jsou Jaroslav Velinský a Jiří Walker Procházka.

Do české fantastiky vstoupil v roce 1994, kdy v dubnové *Ikarii* publikoval povídku *Je 7:00, pro dnešek nejvyšší čas zabít svého prvního policajta*, která se stala základem pro sérii *Divocí a zlí* (1999–2000). Ve stejném roce mu vyšla povídková sbírka *To je přece nesmysl* (1994). Jeho skutečný průlom však byla jeho románová prvotina *Vládci strachu* (1995). Průlomová byla v tom, že ukázala, že i český autor fantastického žánru se může prosadit na trhu zahlceném zahraničními autory.

Čtenářsky nejlépe hodnocené knihy jsou *Noční klub I a II* (2002–2003; první svazek vyšel v USA), *Cesta krve I a II* (1996–1997) a *Vládci strachu* (1995). V roce 2006 napsal román *Stroncium*. Zatím poslední autorovou knihou je *Vyhliídka na věčnost* z roku 2011.⁴³

⁴³ LEGIE - databáze knih Fantasy a Sci-fi [online]. Dostupné z: <https://www.legie.info/autor/298-jiri-kulhanek/zakladni-info#zalozky>.

5 Vládci strachu

Píše se rok 2032, nepříliš vzdálená budoucnost. Dva odvěcí nepřátelé, upíři a Alchymisté, se po téměř šedesáti letech zdánlivého příměří opět vydali po válečné stezce. Vůdce Alchymistů Azzopardi verbuje ty nejkrvelačnější a nejodolnější Lovce napříč staletími, aby mu pomohli docílit vytvoření kamene mudrců. Naneštěstí pro upíry jsou součástí jeho výroby upíří tesáky. Těch se ale rozhodně nehodlají vzdát tak snadno.

Richard Adolf Erickson se musel kvůli loveckým výpravám desetiletí skrývat. Za tu dobu se stal jedním z posledních svého druhu. Nyní však nadešel čas skoncovat jak s Alchymisty, tak i s Lovci. Při své dlouhé cestě se hrdina seznámí se smrtelně nemocnou dívkou. Protože je to po dlouhé době osoba, ke které něco cítí, a navíc se zástupy upírů tenčí, rozhodne se ji přijmout do své „rodiny“. Ta je krátce po svém začlenění do upířího života unesena Lovci. Richard musí jednat co nejrychleji a zmařit jejich plán na nesmrtelnost a ovládnutí světa. To znamená jediné: ukončit Azzopardiho vládu, a to i s rizikem obětování vlastního života.

Tato kniha je skvělým příkladem Kulhánkovi intertextuality. Jedná se o dílo hlavního hrdiny série Noční klub Tobíáše. Postava Kláry je zde dokreslena fantazií jak autora, tak i literární postavy. Osud její „reálné“ předlohy už není tak šťastný. Klára Patočková z Nočního klubu umírá hned na začátku knihy při plnění mise.

5.1 Klára Patočková

Jedná se o postavu z počátku vedlejší, kladnou a plochou, která v průběhu přechází do postavy hlavní a plastické. Jde o postavu hypotézy. Nejprve je spíše statická, později dynamická.⁴⁴ Je citlivá, starostlivá, ráda zpívá a bojí se tmy.

Klára – jméno latinského původu s významem „jasná, světlá, slavná“⁴⁵

Vnější zjev

Poprvé je nám představena jako asi dvacetiletá dívka se znuděným výrazem ve tváři a hlubokýma modrozelenýma očima, ve kterých se zračí smutek. Na sobě nosí oprané, zmačkané džíny a vytaháný svetr. Kvůli vyzáblosti jsou jí vidět pánevní kosti. Tvář posetou skvrnami maskuje silným líčením, má přerostlé, mírně zvlněné plavé vlasy, bílé zuby a doprovází ji aroma laciné voňavky.

V nemocnici vypadá jako kostra potažená kůží. Oči má kalné, přes propadlé tváře se jí rýsují zuby.

Po přeměně se jí vyhladí všechny vrásky a tvář dostane alabastrový odstín. Oči se projasní a dorostou jí prořídle vlasy i vypadané obočí. Kvůli své vychrtlosti vypadá mladší, než je.

Jednání

Jako člověk jedná iracionálně, pasivně a v hrdinově zájmu. Je objektem jednání. Má strach ze smrti a chová se dětinsky. Zároveň má však ohromný mateřský pud a potřebu chránit slabší jak na těle, tak i na duchu.

Po proměně jedná v zájmu hrdiny a Pumlíče. Jako upír začne jednat racionálněji a je aktivní. Stále je objektem jednání. Své chování plně ovládá.

Jazykový projev

Nejprve mluví jako typická vesnická dívka. Používá obecnou mluvu a nevyhýbá se ani vulgarismům a argotu: „*To nám sem hodil jeden chlápek rovnou z lesa představ si, Adolfe, všechno za dvě čísla!*“⁴⁶ S hrdinou nejprve mluví jako s dítětem: „*Jé, ty umíš zpívat, Adolfku!*

⁴⁴ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

⁴⁵ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?* Praha, 2015. s. 377. ISBN 978-80-200-1888-5.

⁴⁶ KULHÁNEK, Jiří. *Vládcí strachu*. Praha, 1995. s. 33. ISBN 80-85892-15-4.

*Pojď, zazpíváme si, prosím!*⁴⁷ Jako upír prochází kurzem pro upíří šlechtice. Richard ji, mimo jiné, učí i správné společenské mluvě. Sama tuto situaci přirovnává k Pygmalionu.

Sociální zařazení

Ze začátku byla jen znuděná a naivní vesnická dívka, která toužila po velkoměstě. V Praze se z ní, proti její vůli, stala prostitutka, která se pohybovala jen v nejnižších kruzích. Jako upírka dosáhne statusu bojovnice a hlavně funkce jejímu srdci nejbližší – matky.

Prostředí

Většinu času strávila v temných ulicích Prahy a na vlakovém nádraží. Přístřeší našla až v polorozbořeném útulku madam Turezaseckové. Její pokoj je vybaven jen tím nejnutnějším a je dokonalým obrazem jejího sociálního statusu.

5.2 Tamara Turczasecková (Mamá)

Jde o plochou, kladnou, vedlejší postavu definice. Je statická.⁴⁸

Tamara – jméno hebrejského původu. Vzniklo ze slova „támár“, což v překladu znamená „palma datlová“.⁴⁹

Vnější zjev

Jedná se o starší, silnější ženu. Nejrady obléká blůzy a venku nosí přes hlavu šátek. Její hlas velmi hrubý.

Jednání

Jedná ve svém zájmu a v zájmu svých svěřenců. Jedná racionálně, aktivně a v jednání je subjektem. Za své chování je plně zodpovědná.

Jazykový projev

Je velice rázná a hrubá k těm, kteří obtěžují její svěřence. V takových případech nešetří vulgaritami, nespisovnými výrazy ani květnatými výhrůžkami: *„Jestli vokamžitě nevodprejsknete, tak vám nakopu prdel, že si na sraní budete muset sjednat invalidní pojistku*

⁴⁷ Tamtéž, s. 36.

⁴⁸ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2

⁴⁹ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?* Praha, 2015. s. 454. ISBN 978-80-200-1888-5.

*a pomocný sbory OSN!*⁵⁰ Své svěřence oslovuje jako trdla a je k nim laskavá a vstřícná, pokud se zapojí do práce. Její mluva je známkou minimálního vzdělání či dlouhého pobytu v nejnižších vrstvách společnosti: „*No teda, chlap jako hora a pazoury má jako štětka ze šantánu. Že tys nikdy nepracoval?!*“⁵¹

Sociální zařazení

Shromažďuje kolem sebe lidi z ulice a nabízí jim přístřeší a jídlo výměnou za práci pro ni. V očích veřejnosti jde o uznávanou sociální pracovníci.

Prostředí

Bydlí v polorozpadlé, ale svým způsobem udržované vile uprostřed Prahy. Nabízí přístřeší za pomoc s údržbou. Celý prostor má dokonale pod kontrolou a ví o všem, co se kde přihodí.

5.3 Sigrid z Malmö

Postavu více z hrdinových vzpomínek. V těch se jedná o postavu hlavní, kladnou, plochou s plastickými rysy a hypotézy. Je spíše statická. Při konečné konfrontaci se mění v plochou, zápornou postavu definice.⁵²

Jméno je variantou severského ženského jména Sigfrid, které se vykládá jako „krásný boj“.⁵³

Malmö je třetím největším švédským městem.⁵⁴

Vnější zjev

„Matka upírka“ je popsána jako štíhlá žena s dlouhými světlými vlasy, modro-šedýma očima, rudými rty a sněhobílými špičky. Má dlouhé ladné prsty a uklidňující tón hlasu.

Jednání

Ve vzpomínkách jedná racionálně a v zájmu svého druhu. V jednání je aktivní a je jeho subjektem. Své chování plně ovládá.

⁵⁰ KULHÁNEK, Jiří. *Vládci strachu*. Praha, 1995. s. 30. ISBN 80-85892-15-4.

⁵¹ Tamtéž, s. 31.

⁵² KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2

⁵³ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?* Praha, 2015. s. 446. ISBN 978-80-200-1888-5.

⁵⁴ Visitor - Malmotown English. *Besökare - Malmotown* [online]. Dostupné z: <http://www.malmotown.com/en/>.

Richard se s ní znovu setkává při dobývání Azzopardiho pevnosti. Tentokrát zastává roli „válečného psa“. Jedná pasivně v Alchymistově zájmu a svého chování si není vědoma.

Jazykový projev

Její jazykový projev odpovídá jejímu šlechtickému postavení. Používá vybrané spisovné výrazy. Většinou používá přísný až káravý tón, nebo jemný až hravý. Nestydí se otevřeně projevit smutek: „*Pamatuj si, Adolfe, že ty děsivé příběhy o nás vymýšlejí a šíří lidé, kterým bylo odmítnuto stát se jedním z nás. To jsou ti, co nás štvou a zabíjejí...*“⁵⁵

Sociální zařazení

Po většinu svého dlouhého života byla hraběnkou z Malmö. Okolnosti ji přinutily stát se vojákem v zájmu svého druhu. V posledních letech svého života se stala psancem. Umírá jako bezduchá loutka v Azzopardiho službách.

Prostředí

Dlouhou dobu byla obklopena přepychem a přála si tento stav zachovat co nejdále. Propadla kouzlu volnosti a krásy lesů a od té doby upřednostňovala pobyt venku. Ke dvoru se vracela jen v době slavností. Pobyt v Azzopardiho temné pevnosti přispěl ke zlomení její vůle.

⁵⁵ KULHÁNEK, Jiří. *Vládci strachu*. Praha, 1995. s. 14. ISBN 80-85892-15-4.

6 Noční klub

Část první

Noční klub. Tajná organizace sídlící v podzemí hlavního města Prahy. Už od středověku je jejich úkolem eliminovat zlo a starat se o bezpečnost jim svěřeného území. Jednoho dne jsou zrazeni a do jejich úkrytu vtrhne nepřítel. Dojde k vyvraždění většiny členů s výjimkou kuchaře a Karolíny. Hlavní hrdina Tobiáš se probouzí v rakvi, ale už ne jako člověk. Nyní se stal bytostí, o jejíž existenci slýchal jen z hororů. Jako upír je odhodlaný ovládnout své nově získané schopnosti a pomstít se těm, kteří můžou za smrt jeho přátel. Proti své vůli je odvezen na loď, kde má sloužit kapitánci pirátské lodi. Ta ho podrobí výcviku s jeho novou upíří „matkou“ Denisou. Ve službách paní Dao pomáhá přepadávat lodě a hledá potopené poklady. Jednoho dne se mu podaří utéct a po vyčerpávající cestě se dostává do Thajska. Zde ho však objeví jeho pronásledovatelé, a tak mu nezbývá nic jiného, než se dostat zpět do své vlasti a vymyslet plán pomsty.

Část druhá

Po návratu do Čech musí Tobiáš vymyslet plán, jak se zbavit svých pronásledovatelů. Rozhodne se spojit s kuchařem, který přežil vyvraždění členů klubu. Krátce po jejich setkání se objevuje tajemná Hanako, která hrdinovi objasní celou situaci. Tobiáš se tak dozvídá o důvodu své přeměny, proč byl Klub eliminován a v neposlední řadě o dlouhotrvajícím konfliktu mezi Staršími a upířím klanem Hashimoto, do kterého byl zatažen. Hanako mu také prozradí, že jeho sestra stále žije. Zdravotní stav Karolíny je ale natolik vážný, že kvůli její záchraně se rozhodne proměnit ji v upíra. Všichni se společně vydávají do Japonska, kde se připojí ke klanu Hashimoto ve válce s radou Starších.

6.1 Denisa

Jde o postavu spíše kladnou a kulatou. Je dynamická a postava hypotézy. Je charakterem spíše vedlejším, ale je důležitá při formování hrdinova upířího života.⁵⁶

Denisa – nynější podoba jména vznikla ve Francii. Jeho kořeny sahají do doby starého Řecka k bohu vína Dionýsovi. Dá se přeložit jako „božské dítě“.⁵⁷

Vnější zjev

Je líčena jako asi pětadvacetiletá žena s hlubším, mazlivým až erotickým hlasem. Její tělo je opálené, boky širší, lýtka dokonalá, stehna vláčná a poprsí bujné. Nápadné jsou její velké, modrošedé hluboké oči se zornicemi ve tvaru svislých čárek. Má *hrdý nos, smyslné plné rty, výrazné obočí, jemně vystouplé lícní kosti a delší černé vlasy stažené do culíku*.⁵⁸ Doprovází ji intenzivní vůně jasmínu.

Jednání

Nejprve jedná jen ve svém zájmu a v zájmu paní Dao. Snaží se jednat racionálně. Kvůli hrozbě smrti, ze strany paní Dao, plní všechny příkazy bez jakéhokoli odporu. V jednání je spíše pasivní a je jeho objektem. Iracionálně se chová pouze v případech, kdy žárlí na Tobíaše.

Jazykový projev

Její mluva je ze začátku povýšenecká s náznakem ironie. Dává jasně najevo, že je lepší než hrdina: „*Radši jdeme spát – ty spíš támhle v tom rohu,...*“⁵⁹ S panem Wriesem a panem Ho mluví vždy uctivě: „*Pane Ho, mohl byste nám dát něco k jídlu, prosím?*“⁶⁰

Z jejích slov číší pocit beznaděje, který se postupně vytrácí při navázání hlubšího vztahu s hrdinou. Ze strachu z paní Dao se bojí mluvit otevřeně. Když žárlí, nejde pro vulgarismy daleko: „*Proč by mi mělo vadit, že je kurva?*“⁶¹

⁵⁶ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2

⁵⁷ RAMEŠ, Václav. *Po kom se jmenujeme?: encyklopedie křestních jmen*. Praha, 2003. s. 334, ISBN 80-7277-197-3.

⁵⁸ KULHÁNEK, Jiří. *Noční klub. Díl první*. Praha, 2002. s. 150-151. ISBN 80-85892-64-2.

⁵⁹ Tamtéž, s. 155.

⁶⁰ Tamtéž, s. 158.

⁶¹ Tamtéž, s. 204

Sociální zařazení

Na loď paní Dao se dostala jako zajatkyň. Po dvaceti letech v zajetí se dopracovala na pozici nepostradatelné členky posádky. Ve službách paní Dao vykonává funkci lovce pokladů a zabijáka.

Prostředí

Dlouhou dobu žila jen na palubě lodi. Jediným spojením s okolním světem pro ni byla televize. Její pokoj v podpalubí je vybaven pouze hamakem a dekami. Pokud něco potřebuje, pan Ho to zařídí.

6.2 Hanako/Agony

Hanako je jednou z postav, která je nám představena jako vedlejší, plochá statická postava definice. Později se mění na plastickou, dynamickou, hlavní postavu hypotézy. Jde o postavu spíše kladnou, ale nezapře v sobě temnotu.⁶²

Hanako je typické japonské jméno. Překlad závisí na jeho přepisu v kaně, ale obecně pouze na základě fonetickém jej lze přeložit jako „květinové dítě“ (hana = květina⁶³, ko – zkratka kodomo = dítě⁶⁴). Za jeho český ekvivalent lze považovat jméno Hana, které pochází z hebrejského *channah* a znamená milostná či líbezná.

Pravým opakem a skoro až výsměchem tomuto jménu je její přezdívka. Agony jako symbol utrpení, které ráda způsobuje svým obětem.⁶⁵

Vnější zjev

Jedná se o míšenku orientálního vzhledu. Má „jemně vystouplé lícní kosti, velké modrozelené oči, evropský nos, úžasné bílé zuby, ještě úžasnější rudé rty, rovně zastřižené černé vlasy, štíhlé boky, pětadvacet let“. ⁶⁶ Hanako je zvědavá, ráda se učí nové věci a dokonale ovládá bojové chvaty. Má ráda volnější šaty v tlumených barvách.

⁶² KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

⁶³ KROUSKÝ, Ivan a ŠILAR, František. *Japonsko-český slovník*. Voznice, 2005, s. 121. ISBN 80-7335-045-9.

⁶⁴ Tamtéž, s. 253.

⁶⁵ Anglický-český překlad „agony“ | Online-Slovník.cz. *Slovník - Anglicko-český a česko-anglický online slovník, překladač vět a slovník cizích slov* [online]. Dostupné z: <https://www.online-slovník.cz/?word=agony&x=0&y=0&translate-type=en-cz&match-type=start&ignore-diacritic=1>.

⁶⁶ KULHÁNEK, Jiří. *Noční klub. Díl první*. Praha, 2002, s. 44. ISBN 80-85892-64-2.

Agony je přes šest set let. Je rychlá, přesná a nemilosrdná. Ráda nosí upnuté tmavé oblečení doplněné o pancíř. Vyniká ve vedení výslechů. Nemá ráda muže.

Jednání

Jako Hanako jedná v zájmu Nočního klubu. Jedná racionálně, pasivně a je spíše objektem jednání. Je tvrdohlavá, ale také pracovitá a velmi zdvořilá. Je mistryní přetvářky.

Agony jedná ve prospěch klanu Hashimoto a nově vzniklého Nočního klubu. Poslouchá výhradně rozkazy od pana Hashimota. Jedná racionálně a je aktivní. Bojové strategie vymýšlí za pochodu. Je spíše objektem jednání. Své chování v obou případech plně ovládá.

Jazykový projev

Hanako: Má silný přízvuk a „r“ vyslovuje s námahou. Dělá jí problém slovosled a občas používá neexistující tvary: „...nemohu přijmout vaši štědrost, pane, ale postihla by mne alergická reakce vážna... tedy vážná alergická reakce. Bych mohla i zesmrtnout.“⁶⁷ Používá typicky japonské výrazy: zdvořilostní tituly u jmen (Janička-san, Mazlík-san). Také užívá typicky japonský souhlas „Hai“.

Agony: Mluví dokonalou angličtinou s nepatrným přízvukem. Důkladně si rozmýšlí všechna slova. Drží se spisovných výrazů a mluví jen tehdy, vyžaduje-li to situace. Pokládá jasné a krátké otázky a na oplátku vyžaduje kompletní informace.

Sociální zařazení

V hierarchii klanu Hashimoto je vysoce postaveným zabijákem vzbuzujícím respekt a strach. Konstrukce tohoto klanu je konstruována po vzoru členů japonské jakuzy.

Prostředí

Agony je dokonalým prototypem zabijáka s minimem emocí. Ty vystavuje na obdiv jen ve dvou případech: při mučení mužů a svádění žen.

⁶⁷ Tamtéž, s. 44.

6.3 Karolína (Mazlík)

Jde o postavu spíše plochou, s plastickou tendencí. Je střídavě statickou i dynamickou, kladnou, spíše vedlejší postavou. Patří do hypotézy.⁶⁸

Karolína je ženským protějškem jména Karel. Základ tvoří germánské „karlaz“ tedy „muž“. Později se toto slovo užívá ve významu „panovník“ a u nás z něj vzniklo slovo „král“.⁶⁹

Vnější zjev

Je „*typ krásky, kdy stačí letmý pohled a vysychá v ústech, třesou se ruce a podlamují kolena*“.⁷⁰ Drobná štíhlá blondýnka s dokonalými pohyby trénovaného zabijáka. Má plné rty, bílé zuby, dokonale vytrénované tělo a svaly na rukách i nohách. Je nepřirozeně rychlá a pružná.

Při pobytu v sanatoriu má zplhlé mastné vlasy, v obličeji síť oteklých jizev, víčka hluboko zapadlá v prázdných důlcích a na víčkách jizvy. Na sobě nosí tepláky s vytahanými koleny, velký vyrudlý župan a růžové pantofle s chlupatými bambulemi.⁷¹

Jednání

Karolína je jednou z postav, jejíž záměr jednání se nemění. Vždy jedná jen ve prospěch své rodiny a je ochotna za ni položit život. Jedná racionálně, většinou je v jednání aktivní a je jeho subjektem. Své chování spíše neovládá.

Jazykový projev

Její mluva se odvíjí od jejích emocí. Má vznětlivou povahu a je agresivní. Nenávidí, když se muži k ženám chovají neuctivě: „*Úchyle!*“ ... „*Jakej úchyle, to je normální, sahat holkám na zadek.*“ „*Já ti dám normální...!*“⁷² Je však i vnímavá a citlivá: „*Tobiáší, Klára je...?*“ ... „*Ale to mě mrzí.*“⁷³

⁶⁸ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2

⁶⁹ RAMEŠ, Václav. *Po kom se jmenujeme?: encyklopedie křestních jmen*. Praha, 2003. s. 267. ISBN 80-7277-197-3.

⁷⁰ KULHÁNEK, Jiří. *Noční klub. Díl první*. Praha, 2002. s. 41. ISBN 80-85892-64-2.

⁷¹ KULHÁNEK, Jiří. *Noční klub. Díl druhý*. Praha, 2005. s. 41. ISBN 80-85892-65-0.

⁷² Tamtéž, s. 42.

⁷³ Tamtéž, s. 43.

Velmi výrazně užívá mimiku (mračení, zasněné pohledy, pohoršené výrazy) a neslušná gesta. Má ráda sarkasmus a laciné vtípky a její nejoblíbenějším terčem je její bratr: „*Tos mi nikdy neřekl, že jsi na mrtvolky, ...*“⁷⁴ Je vznětlivá a ráda vyhrožuje.

V sanatoriu jsou jejím jediným způsobem komunikace fráze: „*Ne. Taštičku ne.*“⁷⁵

Sociální zařazení

V civilním životě pracuje jako zdravotní sestra na dětském oddělení. V klubu je jedním z nejlepších zabijáků. Má ostré feministické přesvědčení a muže považuje za odpad. Nejhorší jsou podle ní ti, kteří týrají ženy. Dělá jí radost, když jim může ublížit. Jako upírka si za svou dobře odvedenou práci v roli vojáka vyslouží uznání klanu Hashimoto.

Prostředí

Klub pro ni představoval místo bezpečí a jistoty. Po jeho zničení se, spíše než na místa, upnula na lidi. Pobyt v sanatoriu pro ni byl opravdovým peklem. Nejen že byla zneužita, ale všechny dny trávila ve tmě, ze které má panickou hrůzu. Teprve jako upír nachází opět to, co kdysi ztratila, „život“, zrak, rodinu a lásku.

6.4 Natascha Blast

Je příkladem ploché, vedlejší, statické postavy. Je postavou definice.⁷⁶

Natasha je anglická verze jména Natálie. Základem je latinské slovo natalis znamenající „rodný“. Původně jméno dostávaly dívky narozené o Vánocích (Christi natalia).⁷⁷

Blast je anglický výraz a znamená výbuch.⁷⁸ Pravděpodobně se jedná o její umělecké jméno.

Vnější zjev

Jedná se o vyšší, půvabnou, velmi štíhlou míšenku s nepřírozeně velkými ňadry.

⁷⁴ Tamtéž, s. 55.

⁷⁵ KULHÁNEK, Jiří. *Noční klub. Díl druhý*. Praha, 2005. s. 42. ISBN 80-85892-65-0.

⁷⁶ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

⁷⁷ RAMEŠ, Václav. *Po kom se jmenujeme?: encyklopedie křestních jmen*. Praha, 2003. s. 201. ISBN 80-7277-197-3.

⁷⁸ Anglický-český překlad „blast“ | Online-Slovník.cz. *Slovník - Anglicko-český a česko-anglický online slovník, překladač vět a slovník cizích slov* [online]. Dostupné z: <https://www.online-slovník.cz/?word=blast&x=0&y=0&translate-type=en-cz&match-type=start&ignore-diacritic=1>.

Jednání

Je postavou, která jedná celou dobu iracionálně, pasivně a jen ve svém vlastním zájmu. Je objektem jednání. Slepě poslouchá to, co jí Tobiáš řekne.

Jazykový projev

Má vysoký hlas. O svých naivních představách se nestydí mluvit na veřejnosti: „...určitě si mne všimne nějaký boháč. Aby nevšimnul!“⁷⁹ Používá zdvořilá gesta (úsměv, úklony) a neodpustí si filmové hlášky: „*Hasta la vista, bejby*,“ *zašeptala Natascha*.⁸⁰

Sociální zařazení

Je obyčejnou dívkou, co sní o lepším životě plném peněz. Věří tomu, že dráha pornoherečky ji začlení do filmového průmyslu a pomůže jí ke kariéře slavné herečky.

Prostředí

Je velice adaptabilní. Snadno se přizpůsobí prostředí díky dokonalé schopnosti improvizace.

6.5 Helen Trang

Helen je plochá, kladná, vedlejší postava definice. Je statická.⁸¹

Helena – jméno řeckého původu znamenající „pochodeň z hořícího rákosí“. Někdy se významově překládá jako „světlo v temnotách“.⁸²

Slovo „trang“ pochází z vietnamštiny a znamená „strana“.⁸³

Vnější zjev

Je popsána následovně: asi třicetiletá, hezká žena, se sukní, kabelkou, jehlovými podpatky, černými punčochami a pláštěm. Má velké, nádherné oči a používá drahý parfém.

⁷⁹ KULHÁNEK, Jiří. *Noční klub. Díl první*. Praha, 2002. s. 361. ISBN 80-85892-64-2.

⁸⁰ Tamtéž, s. 368.

⁸¹ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

⁸² RAMEŠ, Václav. *Po kom se jmenujeme?: encyklopedie křestních jmen*. Praha, 2003. s. 207-208. ISBN 80-7277-197-3.

⁸³ Překladač a slovník online | Slovníček.CZ. *Překladač a slovník online | Slovníček.CZ* [online]. Copyright © 2018 Slovníček.cz [cit. 24.02.2019]. Dostupné z: <https://www.slovnicek.cz/vietnamsko-cesky-prekladac>.

Jednání

Jedná iracionálně a pod vlivem emocí. Jedná v zájmu hrdiny, do kterého se okamžitě zamiluje. V jednání je spíše pasivní a je jeho objektem. Své chování má plně pod kontrolou.

Jazykový projev

Její mluva svědčí o vyšším stupni vzdělání. Je sebejistá: „*Ten nůž musí ven,“ přestože tam stála jen v horní části kostýmu, kalhotkách a jehlových podpatcích, do hlasu jí pronikla autorita člověka, který je zvyklý rozhodovat.*⁸⁴ Jde o vůdčí typ: „*Přespíte tady, mám ložnici pro hosty. A bez diskusí.*“⁸⁵

Sociální zařazení

Hrdina o ní říká: „*luxusní prostitutka, nebo emancipovaná žena, která rodinný život obětovala kariéře – a podle všeho se jí daří, ať dělá, co dělá.*“⁸⁶ Ze způsobu její mluvy a vybavení jejího bytu se později přikloní k druhé variantě.

Prostředí

Vlastní neuvěřitelně velký a luxusně zařízený střešní byt. V koupelně se nachází kulatá vana obložená kachlíky s malbami čínských draků. *V obývacím pokoji bylo velké akvárium plné naprosto roztodivných ryb, knihovna nacpaná právníckou literaturou a psací stůl, který rozhodně nebyl jen dekorací: vedle telefonu a hromad složek, papírů a novin ležel švihácký notebook připojený k síti.*⁸⁷ Vybavení jejího bytu vypovídá o jejím dobrém vkusu a sociálním zařazení.

6.6 Paní Dao

Postava je plochá s náznaky plastičnosti, spíše statická. Jde o postavu hypotézy.⁸⁸

Jméno

Dao ve zjednodušené čínštině znamená „cesta“. Překládá se i jako morálka, ostrov a nůž. Každé z těchto slov dokonale vystihuje majitelku jména.⁸⁹

⁸⁴ KULHÁNEK, Jiří. *Noční klub. Díl první*. Praha, 2002. s. 319. ISBN 80-85892-64-2.

⁸⁵ Tamtéž, s. 321.

⁸⁶ Tamtéž, s. 319.

⁸⁷ Tamtéž, s. 322.

⁸⁸ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

Vnější zjev

Zlatem ověšená a velmi tlustá Číňanka s volnými šaty z vyšíváné látky, na bosých nohách nosí zelené gumové žabky a má silně namalované obočí. Před zločinnými akcemi obléká volné černé roucho a dobrovolně se vzdává svých šperků.

Jednání

Jedná pouze ve svém zájmu a většinou racionálně. Je panovačná, povýšenecká a hamižná. Od ostatních vyžaduje zdvořilost a projevování respektu vůči své osobě. Při jednání je více pasivní a je jeho subjektem. Svě chování plně ovládá.

Jazykový projev

Má chraplavý hlas s těžkým přízvukem. Miluje udílení rozkazů a netoleruje neposlušnost. Používá ostrý přesvědčivý tón, kterým dokáže zmanipulovat mysl svých obětí. Při oslovení vyžaduje titul „paní“. Při porušení tohoto pravidla je schopna udělit tvrdý trest. Jediná situace, kdy mluví uctivě a spisovně, nikoli podřízeně, nastává při Loveckém koncili. „*Nikdy bych to neučinila! Jen pomýšlení na zradu... Nikdy!*“ chraplavý hlas práskl stejně, jako když dávala rozkazy na lodi.⁹⁰

Sociální zařazení

Je kapitánkou pirátské džunky, obchodnice s bílým masem a pašeračka. Patří k Lovcům a po vyhlazení se stává jednou z posledních Starých společně s Mr. Moonem. Kdysi se těšila velké úctě u čínské Triády.

Prostředí

Na lodi se cítí bezpečně. Je zde sebejistá a uvolněná. Přestože pevnina není její doménou, snaží se, aby i zde měla nad všemi převahu.

⁸⁹ Překladač a slovník online | Slovníček.CZ. Překladač a slovník online | Slovníček.CZ [online]. Copyright © 2018 Slovníček.cz [cit. 24.02.2019]. Dostupné z: <https://www.slovnickek.cz/cinsko-cesky-prekladac>.

⁹⁰ KULHÁNEK, Jiří. *Noční klub. Díl druhý*. Praha, 2005. s. 252. ISBN 80-85892-65-0.

7 Vyhlídka na věčnost

Jak se asi člověk vyrovnává s tím, když se svět ocitne na pokraji zkázy, ze všech stran ho obklopují nemrtvé jednotky SS a sám Vůdce (nyní už v nadpřirozené formě) touží dokonat to, co za života nestihl? Na to se snaží najít odpověď pracovník Distribuované banky Jan Lánský (Mluvčí). Vůbec mu to neusnadňuje fakt, že je za vše částečně zodpovědný. Poté, co byl donucen zanechat své práce pro banku a byl vykázán z Evropy, rozhodne se přivydělávat organizováním lovu lidí pro bohaté „zákazníky“. Jednoho dne však dostane naprosto jedinečnou příležitost. Ve starých Dantových spisech byl nalezen popis cesty do Pekla. Je to nejen možnost k prozkoumání nové dimenze, ale i skvělé místo pro lov. Jenže nový „zákazník“ je nejen nesmírně bohatý, ale má i vysoká očekávání. A tak Jan přijme zakázku na největší lov svého života, jehož cílem není nikdo jiný, než samotný pán Inferna. Dostává cenou životní lekci, že peklo má svůj význam a že ti na nejvyšším stupni pekelné hierarchie nemusí být ti nejhorší.

Tento díl doplňuje sérii Noční klub, i když se vymyká ději hlavní série. Setkáváme se zde se známými postavami Tobiášem, Hanako, Karolínou, Denisou a ostatními. Zatímco předchozí díla se věnovala hlavně tématu upírů a jejich Lovců, démonská složka byla zmíněna jen okrajově. V knize *Vyhlídka na věčnost* naopak démoni spolu se zombii tvoří podstatnou část příběhu. Upíři jsou zde jen doplňkem.

7.1 Karolína

Karolína byla v Nočním klubu spíše postavou vedlejší. Od té doby totiž prošla vývojem a změnilo se nejen její jednání, ale také postavení ve společnosti. Je postavou hlavní, plastickou, kladnou, dynamickou, hypotézy.⁹¹

Jednání

Jedná aktivně, v zájmu Jana a Fiony a je jeho objektem. Když jde o Fionku, jedná racionálně, když o Jana, tak iracionálně. Své chování převážně ovládá.

Sociální zařazení

Své role upířího zabijáka se musí vzdát. Tentokrát je nám spíše představena ve svém civilním povolání zdravotní sestry. Snaží se vžít do role matky a hrdinovy falešné manželky.

Prostředí

Prostředí uprchlického tábora neblahým způsobem ovlivňuje její psychiku. Chlad a tma v ní oživuje traumatické zážitky z dětství a má potřebu se někomu svěřit. V Janovi nakonec nachází náhradu za svého mrtvého bratra.

7.2 Natalie Konradová

Postava definice, plochá, statická a vedlejší. Ačkoli patří k živým mrtvým, je zpět poslána z jiného důvodu než oni. Nemá hrdinovi škodit, ale naopak pomáhat. Proto je kladnou postavou.⁹²

Jméno je latinského původu a překládá se jako „narozeniny v den Kristova narození“ či jako „dítě Vánoc“. ⁹³

Konrad – jméno německého původu, které si lze vyložit jako „smělý rádce“. ⁹⁴

⁹¹ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

⁹² Tamtéž, s. 66-67.

⁹³ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?*. Praha, 2006. s. 414. ISBN 978-80-200-1349-1.

⁹⁴ Tamtéž, s. 192.

Vnější zjev

Její vzhled je částečně zahalen tajemstvím. Jediné co se o ní dozvídáme je, že se podobá své sestře. Po útoku kanibalů má zohavený obličej a chybí jí rty. Jako zombie má modrou pleť, zašité oči a přišité prsty.

Jednání

Na rozdíl od své sestry je zdrženlivější. Snaží se jednat racionálně ve svém zájmu a v zájmu svých kolegů. V jednání je aktivní a je jeho subjektem.

Jako zombie jedná v zájmu lidstva. Je prostředkem jednání a jedná pasivně.

Jazykový projev

Jako člověk si potrpí na inteligentní konverzaci. Je zvědavá. Je příznivcem jasných a přímých rozkazů: „*Jediný cíl dnešní mise je zastavit pana Mluvčího. Jakýmikoli prostředky.*“⁹⁵

V mrtvém stavu klade zvýšený důraz nejen na sykavky, ale i prodlužování samohlásek: „*Tyyy! Ty vílíš, co musíš!*“ „...“, „*Ssstrýýýček Hermyyy. A Obludaaa. V Prazeee,*“⁹⁶

Sociální zařazení

Je agentkou speciálních jednotek FBI. Zastává funkci trénovaného zabijáka určeného pro zvláštní mise.

Po smrti je, podle Lucifera, prostředkem při komunikaci se samotným Bohem.

Prostředí

Je zvyklá na americká velkoměsta. Prostředí Čech na ni působí lehce skličujícím dojmem.

7.3 Megan Konradová

Je postavou víceméně kladnou, vedlejší, spíše plochou s plastickými rysy. Je postavou statickou a definice.⁹⁷

⁹⁵ Kulhánek, Jiří. *Výhlídka na věčnost*. Brno, 2011, s. 37. ISBN 978-80-7449-058-3.

⁹⁶ Tamtéž, s. 92.

⁹⁷ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

Jméno je velšského původu. Základem je MEG, které je někdy považováno za zkráceninu Margaret = perla.⁹⁸

Vnější zjev

Má ráda tmavé kalhotové kostýmky a pronikavé parfémy s vůní skořice a cedrového dřeva. Tmavé delší vlasy nosí sepnuté do ohonu.

Do akce obléká černou zásahovou kombinézu, vysoké šněrovací boty s okovanou špičkou, černou koženou bundu a neprůstřelnou vestu.

Jednání

Jedná většinou iracionálně, nejprve ve svém zájmu, později i v zájmu Fiony. V jednání je aktivní, je jeho objektem a své chování ovládá jen s obtížemi.

Jazykový projev

K Mluvčímu zachovává jistý odstup a až do své smrti mu vyká. Její mluva je stejně nepředvídatelná jako její chování. Díky její horkokrevné povaze jsou někdy její slova podtržena fyzickým násilím. Když něco chce, je schopná si to vyhádat. „*Šéfe, chci ho – chci vést výslech,*“ ... „*Přišla jsem kvůli němu o parťáka, a už vím, že ten hajzl ví o Zónách daleko víc než my všichni dohromady...*“⁹⁹ Její tón i mluva se zjemní, jen když je poblíž Fiona. „*Kotě?! Ty jsi tady?! A celá?!*“¹⁰⁰

Sociální zařazení

Je agentkou v řadách FBI. Je tvrdohlavou kariéristkou, a proto ji lidé v jejím okolí nemají rádi. Je své práci natolik oddána, že nemá žádný přehled o kultuře ani společnosti.

Prostředí

V centrále FBI se chová jistě a nekompromisně. Když se dostává mimo centrálu, je nervózní a přecitlivělá.

⁹⁸ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?*. Praha, 2006. s. 405. ISBN 978-80-200-1349-1.

⁹⁹ Kulháněk, Jiří. *Vyhledka na věčnost*. Brno, 2011, s. 33. ISBN 978-80-7449-058-3.

¹⁰⁰ Tamtéž, s. 42.

7.4 Alice Fajtová

Je postavou vedlejší, spíše kladnou, plochou a definice. Postava je statická.¹⁰¹

Původ jména je nejasný, ale nejčastěji bývá spojováno se jménem Adelaida, které je vykládáno jako „bytost ušlechtilá“. Nebo se může jednat o obdobu řeckého Aletheia, které znamená „pravdivá“.¹⁰²

Příjmení může být odvozeno od anglického slova „fight“¹⁰³, znamenající boj.

Vnější zjev

Je nám představena jako mladá žena, která má hnědé oči, světlejší vlasy, bělostné zuby a vytrénovanou postavu. Je příznivcem bojových sportů a běhu. Vyzná se ve zbraních a má přesnou mušku.

Jednání

Jedná vždy jen ve svém zájmu. Většinou jedná racionálně a aktivně, je objektem jednání. Své chování ovládá.

Jazykový projev

Když je u policie, snaží se být milá a ochotně pomáhá svým kolegům. Je komunikativní a nedělá jí problém vysvětlování. Umí dokonale anglicky. S autoritami mluví zdvořile. Je zvyklá na krátká a přímá sdělení. Ráda je v komunikaci ta, co má navrch.

Při komunikaci často používá hlášky z filmů a vulgární gesta. Ráda dělá sarkastické poznámky.

Sociální zařazení

Nejprve je uznávanou policistkou. Po propuštění se z ní stává „lovec hlav“. Při akci v pekle přehodnotí své priority a zbaběle utíká od svých povinností.

¹⁰¹ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

¹⁰² KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?*. Praha, 2006. s. 296. ISBN 978-80-200-1349-1.

¹⁰³ Anglický-český překlad „fight“ | Online-Slovník.cz. *Anglicko-český a česko-anglický online slovník, překladač vět a slovník cizích slov* [online]. Dostupné z: <https://www.online-slovník.cz/?word=fight&x=0&y=0&translate-type=en-cz&match-type=start&ignore-diacritic=1>.

Prostředí

Když byla u policie, působila spíše profesionálním, trochu upjatým dojmem. Jakmile je zproštěna služby, odehrává se v ní jakýsi vnitřní boj. V terénu se jako lovkyně lidí cítí uvolněně a svou novou práci bere jako zábavu. Velice rychle si zvykne na prostředí luxusních hotelů a začne se chovat povrchně. V pekle na ni dopadne tíha jejího dosavadního života bez jasných cílů.

7.5 Fiona

Postava je v jistém smyslu hlavní, jednoznačně kladná, spíše plastická, statická a spíše definice.¹⁰⁴

Jméno keltského původu z gealského „fionn“. Znamená „bílý, světlý“ nebo je názvem pro „oheň“. ¹⁰⁵

Vnější zjev

Fionka je asi šestiletá, blondatá holčička s velkýma modrýma očima. Jejím poznávacím znamením a zároveň talismanem je růžová mašle ve vlasech.

Jednání

Vzhledem ke svému věku jedná poměrně racionálně. Ze začátku je opatrná a dbá na rady své matky. K Janovi se chová podezřívavě, ale nechá se přesvědčit o jeho nevině. V jednání je pasivní a je jeho objektem. Jedná ve prospěch těch, které má ráda.

Jazykový projev

Na jednu stranu používá slovní obraty, typické pro malé děti: „*Tatínek šel do nebička k andělíčkům*“, „... „*chtěla bych, aby se vrátil*“.“¹⁰⁶ Na stranu druhou je schopna hluboké dospělé myšlenky: „*My si s Kocourem a Karolínkou vystačíme sami! Nepotřebujeme nikoho, kdo je na nás zlej!*“¹⁰⁷ Snaží se různě dokázat, že není dítě. Ráda vyjednává s dospělými a na svůj věk je velmi bystrá: „*Nechtěl bys klíček? Mamka ho měla ve stole*“,“¹⁰⁸

¹⁰⁴ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

¹⁰⁵ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?*. Praha, 2006. s. 344. ISBN 978-80-200-1349-1.

¹⁰⁶ Kulhánek, Jiří. *Vyhlídka na věčnost*. Brno, 2011, s. 54. ISBN 978-80-7449-058-3.

¹⁰⁷ Tamtéž, s. 374.

¹⁰⁸ Tamtéž, s. 55.

Sociální zařazení

Všichni ji považují za malé dítě, ale ona sama se tak nevidí. Chce být součástí něčí rodiny a bojí se, že zůstane sama.

Prostředí

Policejní stanice na ni působí skličujícím dojmem hlavně proto, že se zde nudí. Dokáže se rychle přizpůsobit jakémukoliv prostředí, a to hlavně díky pravidelnému spánku, který jí pomáhá lépe snášet nepříjemné situace. V uprchlickém táboře se cítí nepohodlně, a proto se snaží zabavit pomáháním Karolíně a kreslením.

8 Divocí a Zlí

Čas mrtvých

Geneticky modifikovaný voják Patejl, člen z kmene Pilotů, se i se svou posádkou omylem ocitne ve 21. století na planetě Zemi. Jejich kosmická loď je porouchaná, a tak jim nezbývá nic jiného než se začlenit do zdejší společnosti do doby, než získají všechny potřebné části na opravu. Ve službách bohatého podnikatele bojují s kriminálními živly. Při jedné akci jsou napadeni mimozemskými entitami Křížákem a Kyberkentaurem. Patejl přijde o členku posádky, ale jako náhradu nachází reportérku Veroniku Braunerovou.

Oba společně se Stonožkou a Pées utíkají do USA, kde je ukryta kosmická loď. K té se dostává jen Veronika s Pilotem. Patejl naučí reportérku cestovat prostorem a časem. Po několika úspěšných cestách vesmírem se vracejí opět na Zemi. Jenže se ocitnou v 9. století v Anglii, zrovna v době války krále Alfréda proti severským kmenům.

Hardcore

Nacházíme se tam, kde skončil děj minulého dílu. Veronika zmizela neznámo kam. Patejl pomůže vyhrát válku, avšak nedlouho poté je zrazen a uvězněn. Po dohodě s králem se ukládá ke spánku a probouzí se až ve 21. století. Budoucnost je však jiná, než jakou si ji pamatuje. Svět se pomalu dostává pod nadvládu sekty, která se označuje za Církev Zářícího spasitele a má za úkol vyhladit Temného proroka. Živí umírají, ale vrací se jako oživlé mrtvoly ve službách zla. Do hry se zapojují i upíři, kteří si chtějí ukrást svůj podíl na světovládě.

Temný prorok

Boj o vládu nad světem pokračuje. Pilot, který je nyní oficiálně prohlášen za Temného proroka, se nestačí vypořádávat s nepřáteli. Na jeho osobu totiž uspořádalo hon hned několik vlivných bytostí a lidí. On se však snaží přijít na kloub všem událostem a poté se s nimi vypořádat po svém. Jenže kdo jsou opravdu ti dobří a kdo ti zlí?

Kříže

Velká bitva mezi Církví a Temným prorokem se blíží ke svému konci. Pilot je povýšen do božského stavu, stává se mistrem alchymie a společně s deseti Spravedlivými a pár dalšími přáteli po boku se vydává vstříc finálnímu střetu s Duhovým a jeho bratrem.

8.1 Veronika Braunerová

Zpočátku je postavou hlavní, plastickou, dynamickou a kladnou tendencí. Jde o postavu hypotézy.¹⁰⁹ Po přeměně je nějakou dobu postavou vedlejší a zápornou.

Veronika znamená „přinášející vítězství“. Pokud bereme za základ latinské veraiconica, znamená její jméno „pravý obraz“. V biblickém světě byla Veronika „Ježíšovou učednicí“, která ho doprovázela při Křížové cestě a poskytla mu svou roušku k očištění tváře.¹¹⁰ V Kulhánkově světě je učednicí proroka Patejla. Poslouchá ho a vychází mu vstříc. Ten ji na oplátku učí pilotovat. Ovšem situace se rázně mění poté, co se změní na upíra.

Braun je německé slovo a je to výraz pro hnědou barvu.¹¹¹

Vnější zjev

Má štíhlé, bledé nohy, bílou pleť, hezký zadek a kulaté oči. Nejdůležitější jsou právě její oči, jejichž výraz často využívá při neverbální komunikaci.

Po přeměně nemá na tváři jedinou vrásku. Její špičaté zuby sahají do půlky brady a dlouhé vlnité černé vlasy. Na sobě nosí černý dlouhý plášť a v ruce svírá černý deštník. V jejích očích se lesknou všechna uplynulá století a vytratila se z nich předchozí dobrosrdečnost. Postavu doprovází lehká vůně jasmínu.

Jednání

Když je členkou Action teamu jedná iracionálně. Vydává se do akce a nebere ohledy na své bezpečí ani na bezpečí svého kameramana. Jedná aktivně, ale jen ve svůj prospěch. Je subjektem jednání.

Jako Pilotka jedná racionálně, aktivně a je subjektem jednání. Jedná v zájmu svém i Patejlově.

V 9. století jedná racionálně a ve svůj i hrdinův prospěch. V jednání je pasivní a je jeho objektem.

Jako upírka jedná nejdříve ve svém a Švédově zájmu. Ale později své stanovisko mění a přidává se opět na stranu hrdiny.

¹⁰⁹ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

¹¹⁰ RAMEŠ, Václav. *Po kom se jmenujeme?: encyklopedie křesťanských jmen*. Praha, 2003. s. 77. ISBN 80-7277-197-3.

¹¹¹ Překladač a slovník online | *Slovníček.CZ* [online]. Copyright © 2018 Slovníček.cz [cit. 24.02.2019]. Dostupné z: <https://www.slovnicek.cz/nemecko-cesky-prekladac>.

Jazykový projev

V roli reportérky je netaktní, disponuje pasivně agresivní chováním, ostrým tónem i neslušnými gesty. Nemá problém používat vulgarismy. „*Jste příbuzný Elviry A.? ... Co říkáte její smrti?!“ ...Vzápětí už jsem seděl u stolu a slečna Braunerová do mne pálila otázku za otázkou... Veronika mi ... vrazila pod nos malý diktafon, který tasila rychlostí ostříleného zabijáka.*“¹¹² Když zrovna nepanikaří, ukazuje chladnou novinářskou vypočítavost, kterou demonstruje například pokusy o vydírání. „*Vezmu vás odsud, když mi slíbíte exkluzivní reportáž!*“¹¹³

Ve středověku ukazuje svou duchapřítomnost, když svou mluvu dokonale přizpůsobí tehdejší době: „*Pane! Promiň nám naši nezdvořilost!*“¹¹⁴

Jako upírka, která se nejprve přiklání ke straně zla, mluví chladně, nenávisťně a s lehkým náznakem ironie. Libuje si ve výhrůžkách: „*Věř mi, to ses zasmál naposledy, Patejli.*“¹¹⁵ Poté, co ji hrdina zachrání, mění na něj svůj názor. Chlad v tónu zůstává, avšak vražednost je nahrazena škodolibostí: „*Víš, Patejli, skoro pět set let mi trvalo, než mě přešla chuť, abych ti udělala něco takového, jak vypadáš teď. Ale abys neřekl, že jsem nevděčná, narovnáám tě.*“ *Sklonila se těsně ke mně: „Určitě to bude stejně fajn, jako když jsi tuhle rovnal ty mě.*“¹¹⁶

Sociální zařazení

Jako člověk je reportérkou, která se honí za senzacemi, aby pomohla své kariéře. Když je Pilotkou, touží po hrdinově uznání. Jako upírka se řadí k elitním zabijákům.

Prostředí

Veronika je vysoce adaptabilní postavou a to i přesto ji doprovázejí nemalé problémy při setkání s odlišným časem i prostorem. Nezáleží na tom, jestli je v Praze v 21. století, v Anglii v dobách středověkých anebo ve změněném světě. Vždy najde rychlý způsob, jak se začlenit.

¹¹² KULHÁNEK, Jiří. *Divocí a zlí. Část první, Čas mrtvých*. Praha, 1999, s. 62. ISBN 80-85892-42-1.

¹¹³ Tamtéž, s. 141.

¹¹⁴ Tamtéž, s. 207.

¹¹⁵ KULHÁNEK, Jiří. *Divocí a zlí. Kříže*. Praha, 2000, s. 116. ISBN 80-85892-47-2.

¹¹⁶ Tamtéž, s. 211.

8.2 Magde Wesleyová

Tato postava prochází vývojem v sestupné tendenci. Z postavy hlavní, kladné, kulaté, dynamické a hypotézy se mění na vedlejší, plochou, statickou a definice.¹¹⁷

Magde je germanizovanou variantou jména Magdaléna. Původ má v aramejštině, kde znamená „věž“. V latině jde o přídavné jméno magdalská neboli „pocházející z Magdaly“.¹¹⁸ V kontextu s dílem můžeme pozorovat jistou spojitost s příběhem Marie Magdaleny, která byla podle Lukášova evangelia Ježíšovou oddanou služebnicí a průvodkyní, stejně jakou je Magde Patejlovi.¹¹⁹ V Magdině vzkříšení můžeme nalézt jistou podobnost s příběhem vzkříšení Lazara, bratra Máří Magdaleny.

Jméno Wasley pochází z angličtiny a znamená „les (louka) na západě.“¹²⁰

Vnější zjev

Je nám popsána jako mladá dívka se sympatickým hlasem, obsluhující čerpací stanici. Na obličeji má silnou vrstvu líčení a vlasy mají duhové barvy. Motorkářská bunda, která je omotaná řetězem, a barva jejích vlasů vypovídá o slabosti pro punk. Přes bundu nosí čistou vyžehlenou zástěru a za její okraj má pověšené sluneční brýle. V soukromí se její vzhled rázně mění. Dává přednost pastelovým barvám oblečení, obličej má bez líčidel růžový odstín, má červené rty a delší tmavé vlasy.

Jednání

Magde se chová převážně racionálně. Je ochotná a svou práci dělá celkem ráda. Ve vypjatých situacích se snaží zachovat chladnou hlavu. Jedná ve prospěch svůj a Pilota. V první části příběhu je v jednání aktivní a je jeho subjektem. Své chování ovládá.

Teprve poté, co přežije svou vlastní smrt, je její vědomí nenávratně poškozeno. Pak jedná už jen pasivně a je objektem jednání.

¹¹⁷ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

¹¹⁸ RAMEŠ, Václav. *Po kom se jmenujeme?: encyklopedie křesťanských jmen*. Praha, 2003. s. 276. ISBN 80-7277-197-3.

¹¹⁹ Sv. Lukáš, Bible. *On-line Bible*. Dostupné z: <http://onlineb21.bible21.cz/bible.php?kniha=lukas>

¹²⁰ KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?* Praha, 2015. s. 282. ISBN 978-80-200-1888-5.

Jazykový projev

Neustále pokládá otázky: „*Fakt si myslíte, že si zvu cizí chlapy do bytu?!*“.¹²¹ Její upovídanost je obranou reakcí vůči stresu. Je to také způsob, jakým se vypořádává se šokem:

„*Huf, huf, „...Trochu mě to vzalo. Pardon. Sice jsem mrtvé už dvakrát viděla - chodili tady po druhý straně silnice, ...ale aby takhle vpadli dovnitř ...Brrr.*“¹²²

Když je vzkříšena, považuje vše za sen, protože si odmítá připustit pravdu: „*Panebože! Já měla strašný sen! Zdálo se mi, že mě unesli a že mi uřízli nohu!*“¹²³ Poté, co si uvědomí, že nešlo o sen, uzavírá se do sebe a přestává komunikovat s okolím.

Sociální zařazení

Všichni v ní vidí jen mladou, naivní, bezbrannou servírku. Ve skutečnosti je to velmi bystrá dívka, která se nebojí špinavé práce.

Prostředí

Vzhledem k její rizikové práci, noční obsluhy benzínové pumpy, se naučila zacházet se zbraní. Její byt hodně vypovídá o její pravé povaze, kterou se snaží před všemi ukrýt: „*...rodinné fotky, háčkované ubrusky, vázičky, kytky, střízlivé sofa, křesílko, kulatý stolek, knihovnička z tmavého dřeva. Pečlivě utřený prach a ve vzduchu jemná vůně.*“¹²⁴ Touží po teple rodinného krbu a bezpečném útočišti.

8.3 Margot Argentová

Paní Argentová je postava definice a statická, v průběhu se nijak nerozvíjí. Je také typickým příkladem ploché, vedlejší postavy. Ve vztahu k hlavnímu hrdinovi zastává kladnou funkci.¹²⁵

Margot – zkrácená verze francouzského jména Marguerite – Markéta. Původně pochází z latinského *margarita* a znamená perla.¹²⁶ Máme hned dvě možnosti, ze kterých můžeme čerpat při identifikaci původu jména této postavy. Je možné, že má spojitost s fyzickou své nositelky. Nebo může jít o odkaz na sv. Markétu, která byla mučena ohněm a vodou, poté

¹²¹ KULHÁNEK, Jiří. *Divocí a zlí. Temný prorok*. Praha, 2000, s. 210. ISBN 80-85892-45-6.

¹²² Tamtéž, s. 203.

¹²³ KULHÁNEK, Jiří. *Divocí a zlí. Kříže*. Praha, 2000, s. 30. ISBN 80-85892-47-2.

¹²⁴ KULHÁNEK, Jiří. *Divocí a zlí. Temný prorok*. Praha, 2000, s. 224-225. ISBN 80-85892-45-6.

¹²⁵ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

¹²⁶ RAMEŠ, Václav. *Po kom se jmenujeme?: encyklopedie křesťanských jmen*. Praha, 2003. s. 266. ISBN 80-7277-197-3.

střata.¹²⁷ V případě paní Argentové byla prostředkem mučení kyselina a následně byla podříznuta.

Slovo „argento“ pochází z italštiny a znamená stříbro.¹²⁸

Vnější zjev

Jde o starší ženu trpící těžkou nadváhou. Disponuje velkým poprsím, hlavu jí lemuje několik odbarvených kudrnatých vlasů a má silně nalíčené oči. Miluje bižuterii. Ta jí zakrývá její silný krk.

Jednání

Jedná racionálně, ve svém zájmu a v zájmu platících klientů. Je subjektem jednání a je v něm aktivní. Své chování spíše ovládá. Má ráda svou nadřazenost nad hosty. Věří, že je lepší než oni.

Jazykový projev

Její styl vyjadřování je velmi jednoduchý: „*Tady je to jen pro slušný lidi,*“ ... „*Jak se to pozná?*“ ... „*Maj prachy.*“¹²⁹ Její hlas je příjemný, ale mluva samotná je přizpůsobena tak, aby odpovídala klientele jejího hotelu – námořníkům, dokařům a ženám lehkých mravů. Hrdinova spisovná mluva ji překvapí: „*Prej týden. Seš asi vopravdu něakej slušňák.*“¹³⁰

Sociální zařazení

Je majitelkou laciného hotelu pro námořníky. Vzhledem ke své klientele je bojovná a nemá se zákazníky moc velkou trpělivost.

Prostředí

Prostředí, ve kterém se pohybuje, ovlivnilo nejen její psychiku, ale hlavně její způsob jednání s lidmi. Je uctívá jen k těm, ze kterých má největší zisk.

¹²⁷ ZERHAU, Leo. *Krása a statečnost: legenda o svaté Markétě*. 2. vyd. Vranov nad Dyjí, 2005. ISBN 80-239-9711-4. Zkrácená verze dostupná online: http://www.knihovna.net/KNIHA/0039_t.htm

¹²⁸ Překladač a slovník online | *Slovníček.CZ* [online]. Copyright © 2018 Slovníček.cz [cit. 24.02.2019]. Dostupné z: <https://www.slovníček.cz/italsko-cesky-prekladac>.

¹²⁹ KULHÁNEK, Jiří. *Divocí a zlí. Temný prorok*. Praha, 2000, s. 44-180. ISBN 80-85892-45-6.

¹³⁰ Tamtéž, s. 44.

8.4 Elvira/ Elvirka

Elvira je velmi zvláštní charakter. Postavu lze hodnotit jako celek, i když jde o dvě postavy. Elvirka je klonem Elviry. Jejich DNA a myšlenkový kód jsou stejné. Elvira je postavou vedlejší, kladnou, plochou, statickou a definice. Je subjektem jednání a je v něm aktivní. Její klon je spíše postavou hypotézy. Jde o postavu kladnou, dynamickou, která se z malé dívky dokáže proměnit v profesionálního zabijáka. Je jak subjektem, tak i objektem jednání.¹³¹

Její jméno je španělské a má kořeny v gótském Alwara neboli „ochránkyně všech“. Opravdu dělá čest svému jménu. Chrání zájmy dobra, ale hlavně byla stvořena k tomu, aby ochraňovala Pilota.¹³²

Vnější zjev

Elvira je popsána jako tlustá shrbená stařena s šedými vlasy. Její tvář je hladká tukem, na očích nosí brýle a na své okolí působí přihlouplým dojmem. Její tělesná konstrukce ovšem nemá vliv na její pohyb, protože je nezvykle rychlá. Tuk je zásobárna energie, kterou jakmile vyčerpá, mění se na pohublou starou ženu s kostnatými prsty a nemotornými pohyby. K zabíjení používá samurajský meč.

Elvirka je malou, pohublou, přibližně desetiletou holčičku s delšími blond vlasy svázanými do culíků a obrovskými zelenými očima. Jako zbraň jí postačí holé ruce.

Jednání

Elvira jedná racionálně, je aktivní a je subjektem jednání. Jedná v zájmu dobra. Své chování ovládá.

Elvirka jedná spíše iracionálně. Chrání Patejla za každou cenu. V jednání je jednoznačně aktivní a je jeho subjektem i objektem. Své chování ovládá do chvíle, než ztratí energii. Poté má horečku a nekontrolovatelně se třese.

Jazykový projev

Elvira je málomluvná, a aby zbytečně neplývala energií, vyjadřuje se spíše klepáním holí. Pokud se rozhodne promluvit, vyjadřuje se zcela klidně a zdvořile na vyšší úrovni: „*Pánové, pojdte, prosím, nahoru. A vemte s sebou nějaké lékaře.*“¹³³

¹³¹ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

¹³² KNAPPOVÁ, Miloslva. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?*. Praha, 2008, s. 336. ISBN 978-80-200-1349-1.

Elvirka se také vyjadřuje jen skrovně, nejčastější užívanou frází je: „*Vy ale vůbec nevypadáte dobře, pane.*“¹³⁴ Je zdvořilá a její mluva si zachovává náznak rozpustilosti a dětské naivity.

Sociální zařazení

O Elviře Patejl říká: „*je nejnebezpečnější bytost, jakou znám.*“¹³⁵ Je to zkušený a tichý zabiják, který je výjimečný hlavně svou rychlostí a přesností.

Elvirka je považována v kruhu Zahartofových lidí za dítě bez ohledu na to, kolik nepřátel zabije. Patejl ji pokládá za svého průvodce a ochránce.

Prostředí

Elvira si jako své krytí vybrala práci uklízečky v dětském domově. Její byt je opatřen jen tím nejnutnějším. Je vždy připravena vyrazit splnit úkol a doma se moc nezdržuje, proto je přítomnost jiných věcí než pár kusů nábytku a oblečení zbytečná. Jde o cvičeného vojáka s minimem emocí. Její život vyhasne při letecké havárii.

Elvirka je jedním se Zahartofových experimentů. Za celou dobu poznala jen prostředí jeho společnosti, mučírnu a školu Svatého Sebastiana. Jediný, před kým ukazuje své emoce, je Pilot. Je dokonalým kontrastem dětské nevinnosti s bestiální brutalitou.

8.5 Slečna Tinkerová

Tato postava záporná, vedlejší, plochá, statická a definice.¹³⁶

Anglické slovo „tinker“ má v podstatném jméně význam dráteník. Jako sloveso se dá přeložit jako „záplatovat či fušovat“.¹³⁷

Vnější zjev

Je nám představena jako mladá knihovnice s brýlemi, příjemným obličejem, hezkýma zelenýma očima a nekompromisním drdolem. Na sobě má blůzku a sukni, která jí sahá až do poloviny lýtek. Ve skutečnosti je členkou „Tří Bdělých“. Na tuto práci obléká volnou černou kombinézu, neprůstřelnou vestu, těžké boty a na čele má fialovou pásku.

¹³³ KULHÁNEK, Jiří. *Divocí a zlí. Část první, Čas mrtvých*. Praha, 1999, s. 14. ISBN 80-85892-42-1.

¹³⁴ KULHÁNEK, Jiří. *Divocí a zlí. Hardcore*. Praha, 1999, s. 69. ISBN 80-85892-43-X.

¹³⁵ KULHÁNEK, Jiří. *Divocí a zlí. Část první, Čas mrtvých*. Praha, 1999, s. 53. ISBN 80-85892-42-1.

¹³⁶ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

¹³⁷ Anglický-český překlad „tinker“ | Online-Slovník.cz. *Anglicko-český a česko-anglický online slovník, překladač vět a slovník cizích slov* [online]. Dostupné z: <https://www.online-slovník.cz/?word=tinker&translate-type=en-cz&match-type=start&ignore-diacritic=1>.

Jako živá mrtvá má silné líčení, pod kterým ukrývá mrtvolnou šed' ve tváři, a šátek, kterým maskuje průstřel hlavy.

Jednání

Je prostředkem jednání a jedná iracionálně. Pozorujeme zde rozporuplné pocity v důsledku abstinence její vlastní vůle. Je plně oddána Církvi a jedná čistě jen v její prospěch. Je subjektem jednání a je spíše aktivní.

Jazykový projev

Jako knihovnice ráda mluví o historii a zbraních. Je schopna v těchto oblastech poskytnout detailní, profesionální výklad. Mluví spisovně, je zdvořilá.

Velmi často mluví v množném čísle: „*My víme, že je nadevše posvátný a že zároveň souvisí s příchodem Temného Proroka...*“¹³⁸ Má dokonalý orientační smysl a přehled o území. Opovrhne Amerikou a nenávidí marginální vrstvy: „*Ten pól, co tady žije, nesmí přes hranici svého území - pól z dalšího teritoria by je nemilosrdně zmlátil. A nikdo normální se přes tyhle čtvrti nepustí.*“¹³⁹

Její slova jsou prosycena náboženským zanícením: „*Vítej, Otče, vítejte, Bratři a Sestry, vítejte v tomto posvátném okamžiku,“ ... „Musím s tebou mluvit, Otče. Ted', kdy Poslové Zářícího jsou s námi ...jsou s námi! Nemohu tomu uvěřit!*“¹⁴⁰

Sociální zařazení

Je vyznavačkou Zářícího Spasitele a členka Tří Bdělých. Obě funkce bere smrtelně vážně. V hierarchii církve je na vyšším postu než obyčejní Bratři a Sestry, ale svou nadřazenost nad nimi dává znát jen zřídka.

Prostředí

Slečna Tinkarová je postavou, která jednání a mluvu dokonale přizpůsobuje svojí aktuální roli. Ať už hraje spořádanou knihovnici z anglického venkova nebo jedná v zájmu církve, vždy se rychle adaptuje. Patejl ji pokládá za bezmyšlenkovitého fanatika s minimálním pudem sebezáchovy.

¹³⁸ Tamtéž, s. 95.

¹³⁹ Tamtéž, s. 103.

¹⁴⁰ Tamtéž, s. 106.

9 Cesta krve

Dobrák

Svět už není tím, čím býval. Pravidla neurčují zástupci vlády, ale ekoteroristé. Jakýkoliv prohřešek proti životnímu prostředí se trestá jediným způsobem – smrtí. A právě v tomto světě zasaženém chaosem musí čelit Maxmilián další hrozbě, která ohrožuje nejen jeho vlast, ale i celou planetu. Během několika dní dojde k převratu a Zemi ovládnou vesmírní Cizinci. Z lidí se stávají zombie a nechybí ani méně početné zástupy upírů. Konec světa je tu a nepatrnou možnost na přežití mají jen ti nejpřízřusobivější. S nemrtvými v patách a kosmickými stroji nad hlavou se hlavní hrdina společně se svým svěřencem Jonášem vydává na cestu, na které se snaží najít další přeživší. Při svém putování dorazí až do Afriky, kde se setkávají s klanem rebelů pod vedením náčelníka Gusse. Ten oba cestovatele přijme do své „rodiny“ a Maxmiliána pověří úkolem.

Cynik

Po hádce s náčelníkem Gussem se hrdina rozloučí s klanem. Do jeho skupiny přibude nový člen – Sighaia. Nyní již tříčlenná posádka podniká cestu napříč Afrikou. Při průzkumu pouště Kalahari je Maxmilián zajat a předveden ke generálovi Ruffusovi. Ten se snaží zajistit pro Cizince akceschopné vojáky. S tímto úkolem mu má pomoci právě hrdina. Po Maxmiliánově odmítnutí si ho generál rozhodne podrobit mimozemskou technologií. Jakmile se vymaní z jejího vlivu, překypuje vztekem a rozhodne se generálovi pomstít. Hnán nenávistí touží překazit jeho plány a pokusit se osvobodit zbytek zotročených lidí. Z dřívějšího Dobráka se stává Cynik, který se nebojí čelit nástrahám postapokalyptického světa.

Jde o další příklad intertextuality. Je jednou z knih hrdiny Tobiáše z Nočního klubu. Cesta krve je jedinou sérií, kterou Kulhánec považuje za nepovedenou do té míry, že zakázal její opětovné vydání.

9.1 Singhaia

Postava definice. Je jednoznačně vedlejší, kladná, slatická, plochá s náznaky plasticity.¹⁴¹

Jméno

Singhaia je jméno pravděpodobně se svahilskými kořeny (postava je z rovníkové Afriky). Přesný význam se nepodařilo dohledat.

Vnější zjev

Poprvé je prezentována jako zhruba osmnáctiletá, vychrtlá, s tvářemi pokrytými popelem. Rty má rozpraskané do krve a na silně oteklých rukách skvrny. Na zápěstích a kotnících má rýhy od pout.

Později se její popis doplní o půvabné rysy, světle hnědou kůži, propadlé tváře, hluboké černé oči, husté řasy a delší, mírně zvlněné černé vlasy. Kvůli svým zraněním přijde o dva prsty na levé ruce.

Jednání

Byla vychovávána jako voják. Věci řeší rychle a pokud možno přímo. Několikrát se musela smířit se smrtí. Jedná v zájmu druhých. Když je objektem jednání, je pasivní. Když subjektem, jedná aktivně. Své chování převážně ovládá.

Jazykový projev

Mluví anglicky, francouzsky, německy a holandsky. S oblibou pronáší dávnověká moudra o jizvách, duši a rituálech. „*Jizvy jsou pamětí boje,*“ ... „*každý válečník je na ně pyšný. I ty bys měl být,*“¹⁴²

Sociální zařazení

Z dříve skvělé bojovnice se stane jen kus masa a později obchodní artikl. Je Maxmiliánovou milenkou a k Jonášovi se chová jako starší sestra. Krátce se vrací k funkci bojovnice. Po narození dcery Džounasin si snadno zvykne na roli matky.

Prostředí

Dlouhodobý život v africké stepi a v pouštích ji zocelila jak v boji, tak ve schopnosti přežít.

¹⁴¹ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

¹⁴² KULHÁNEK, Jiří. *Cesta krve. Část 2, Cynik*. Praha, 1997, s. 35. ISBN 80-85892-30-8.

9.2 Doktorka Lodbergová

Tato postava je vedlejší, plochá, záporná, statická a definice.¹⁴³

Příjmení má německý základ (podle slova berg = kopec, hora, vrchol¹⁴⁴). Přesný význam se nepodařilo dohledat.

Vnější zjev

Je popsána jako vychrtlá žena s bledou tváří. Má dlouhé bezbarvé vlasy sepnuté do ohonu. Později o většinu z nich přijde.

Jednání

Jedná spíše iracionálně, a to ve svůj a generálův prospěch. V jednání je pasivní a je jeho objektem. Svě chování ovládá až do nasazení členky. Poté je jí nařízeno léčit hlavního hrdinu.

Jazykové prostředky

I když se jedná o velice inteligentní osobu, její mluva je v rozporu s jejím vzděláním. Užitá slova a fráze vypovídají o neprofesionálním přístupu: „*Ten je ale zaprasený*“, „(*...*)“, „*To je ksicht*“, „(*...*)“, „*vypadá jako Masakr Petrov z toho komiksu*“.“¹⁴⁵

Sociální zařazení

Je vysoce uznávanou lékařkou v Ruffusově pevnosti. Je také vedoucím výzkumu nemrtvých. Následně je z ní jen nástroj k léčení bez vlastní vůle.

Prostředí

Útroby Ruffusovy pevnosti jsou velmi ponuré a depresivní. Není proto žádným překvapením, že se toto prostředí podepsalo na psychickém stavu doktorky. Obrnila se proti veškerým emocím. Svou práci bere jako zábavu a nevnímá ani fakt, že věci, které dělá, nejsou zrovna v souladu s morálkou.

¹⁴³ KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013, s. 66-67. ISBN 978-80-7272-592-2.

¹⁴⁴ berg - překlad do češtiny | *Slovníky Lingea* | *On-line slovníky, překlady, gramatiky a konverzace* [online]. Dostupné z: <https://slovníky.lingea.cz/nemecko-cesky/berg>

¹⁴⁵ Tamtéž, s. 205.

10 Závěr

V teoretické části byla zmíněna teorie Pěti lidských faktorů podle Forstera – narození, jídlo, spánek, láska a smrt. V příbězích asi nejužívanější z nich je paralela mezi životem a smrtí. Právě **smrt** dává většině Kulhánkových hrdinů možnost pocítit nový **život**.

Vezměme si třeba za příklad Karolínu (Mazlíka) z Kulhánkova Nočního klubu. Tato postava má za sebou nemalé útrapy, které se završí jejím zmrzačením a zneužitím. Avšak je jí dána další možnost na život, ovšem až po její fyzické smrti. Její přerod z člověka na upíra jí poskytuje nejen možnost pomsty za smrt jejích milovaných, ale také vykonávání úkolu, kterému se zavázala, a v neposlední řadě k nalezení její lásky. I když je Karolína teprve upírem „začátečníkem“, naučí se se svým novým já koexistovat poměrně rychle, a to především díky její předchozí práci pro Noční klub.

Úplně jiné situaci čelí Veronika (Divocí a Zlí). V jejím případě totiž nemáme možnost sledovat proces její přeměny. Setkáváme se s ní až v okamžiku, kdy se po několikasetletém odloučení opět shledává s hlavním hrdinou. Své upíří schopnosti plně ovládá a nemusí se učit ničemu novému. Můžeme si však jen domyslet, jak obtížné bylo pro Veroniku smířit se s jejím novým tělem. Co by reportérka byla zvyklá na akci v terénu, avšak ta nikdy nepřesahovala její lidské schopnosti. Vládla spíše slovem než činy. Jako upírka musí čelit daleko větším nebezpečím a výzvám, i když tentokrát s o poznání menším rizikem.

Kompletní cyklus přeměny můžeme vidět jen u Kláry ve Vládcích strachu. Jako člověk, který umírá na AIDS, je smířena se smrtí a má obavy z toho, jestli je něco po ní. Po přeměně neví, jak naložit se svou silou a schopnostmi. Čtenář je svědkem toho, jak se dřívější prostitutka a narkomanka mění v dokonalého upíra.

Dalším lidským faktorem, který u Kulhánka sledujeme, je **láska**. A to buď v rovině fyzické či pouze citové. V NK se setkáváme s láskou mezi rodinnými příslušníky, mezi milenci, předstíranou či jen s fyzickým vzplanutím mezi postavami. Například: hlavní hrdina Tobiáš má s Karolínou a Kamilou vztah čistě familiárního rázu. Karolína byla vždy jako jeho mladší sestra a Klára jeho starší sestra, která po smrti jejich adoptivní matky převzala její funkci. Vztah mezi Karolínou a Kamilou je už ovšem vztahem milostným. Ačkoli spolu vyrůstaly jako sestry, nejsou pokrevně spřízněny a jejich vzájemné sympatie po určité době získaly intimní ráz. Po smrti Kamily se Karolína nějakou dobu zaobírá ztrátou své milované, ale truchlení netrvá příliš dlouho, protože v dohledu se objevuje někdo jiný. Pak je tu vztah mezi

Tobiášem a Japonkou Hanako. Ta předstírá, že je Tobiášovou fanynkou, a snaží se ho svést. Nakonec mezi nimi dojde k fyzickému poměru. Tobiáš k ní pocítí hlubší city, ale poté se dozvídá, že Hanako není tou, za kterou se vydává. Po zjištění, že je možná zodpovědná za smrt členů NK, můžeme sledovat, jak tenká hranice je mezi láskou a nenávistí. Pak jsou zde postavy, které slouží čistě jen k uspokojení Tobiášových sexuálních pudů. Konkrétně Selma, jedna z otrokyň na lodi paní Dao, a po návratu do Čech prostitutka Žaneta. O lásce v pravém slova smyslu se zde dá mluvit jen v případě Tobiáše a Denisy a také Karolíny a Agony (Hanako).

V sérii Divocí a zlí nalézáme faktor romantické lásky mezi Patejlem a Veronikou. Máme možnost být u jejího vzniku, nejprve v podobě nutnosti, později přátelství. I když je v určitém bodě oslabena zklamáním a bolestí, najde si svou cestu. V tomto případě můžeme mluvit o nenaplněné lásce. Trvá jen krátce a je zakončena Patejlovým odchodem.

Naopak v Cestě krve nemůžeme mluvit o lásce. Alespoň ne o opětované lásce. Singhaia má sice Maxmiliána ráda a chtěla by s ním vychovávat jejich dceru, jenže on má zcela jiné plány a na rodinný život nemá ani pomyšlení. Jako protiklad k této rodině můžeme uvést Hrdiny Vladců strachu. Maxmilián (dvě staletí starý upír), Klára (bývalá prostitutka a narkomanka) a Pumlič (dítě zabitě Lovkyně) vytváří i přes svou různorodost obraz ideální rodiny.

Jídlo a pití je mnohdy společenskou událostí a symbolem sblížení a sjednocení. U stolu se spolu sejdou nejen rodina a příbuzní, ale i přátelé. Dává hrdinům sílu a umožňuje jim přežít. Proto v příbězích hraje důležitou roli. Je jasné, že upíří hrdinové jsou závislí na krvi. Jenže každý z nich má trochu jiné chutě. Lidská se zdá být vzhledem k jejich morálnímu přesvědčení nepoživatelná, zato si velmi libují v krvi nejružnějších druhů zvířat. Od studené rybí, přes čerstvou srnčí či králíčí, teplou slepičí až k „nouzové“ krysí. Klára není vybíravá, má v oblibě všechny druhy zvířecí krve. Na rozdíl od ní Hanako preferuje teplou slepičí a ohrnuje nos nad studenou rybí, kterou miluje Denisa. U Veroniky se její preference nedozvíme, ale víme, že jednou ji od jisté smrti zachránila krev potkanů, která rozhodně nepatřila k jejím oblíbeným. U Sigrid si můžeme odvodit, že díky svým oblíbeným lovům v lese preferuje krev zvěřiny. Nesmíme zapomenout zmínit ani časový úsek, ve kterém se upírky krmí. Každá z nich je navyklá na jiné stravovací návyky. Ty se většinou odvozují od doby, kdy byly přetvořeny, nebo podmínek, ve kterých momentálně existují. Jediné, co víme jistě je, že stejně jako lidské postavy musí jíst pokaždé, když vyčerpají svou sílu.

U lidských postav se problém jídla řeší o něco méně. Výjimkou je jen Singhaia, která má za sebou několik let s minimálním přístupem k jídlu. A tak není divu, že po letech strádání sní úplně vše, co se jen tváří požitavě. Sama si vezme na starost vaření a řídí se heslem: Vaří ten, kdo z nejméně ingrediencí udělá co nejvíce jídla. Nebojí se přidávat do pokrmů ani papírové obaly od potravin. Právě v Cestě krve je popsán téměř idylický model „postapokalyptického“ stolování. Chvilé, kdy se sejde celá rodina (kmen) společně u ohně a povídají si o nadcházejících dnech.

Co se **spánku** týče, nedává na něj Kulháněk žádný větší důraz. Alespoň ne v jeho klasické formě. Jeho postavy zavírají oči nejčastěji proto, aby jim daly chvilku odpočinku, nebo v bezvědomí. O plnohodnotném spánku může být řeč jen v případě Cesty krve. Singhaia je ve velmi špatném zdravotním stavu, a tak se její stav blíží spíše kómatu. Po uzdravení si ale dopřává plnohodnotný osvěžující spánek. Jedinou postavou, u které můžeme pozorovat pravidelné spánkové sekvence, je malá Fionka z Vyhlídky na věčnost. Zdůrazňuje se tu fakt, že spánek u dětí napomáhá jejich zdravému vývoji nejen fyzickému, ale i psychickému. Nespí jen tehdy, když ji něco trápí.

Typologie

Tato práce je jasným důkazem, že ačkoli mužské postavy tvoří hlavní složku Kulhánkových děl, ta ženská je neméně zanedbatelná. Ukazují nám, že mohou být jak slabé a nevinné, tak naopak i nelítostné, nesmlouvavé a v některých případech i charakterově převyšující muže samé. Bylo by jednoduché použít typologii oběť-zločinec-hrdina, bohužel pro naši potřebu však zcela nedostačující. Jedinou věcí, kterou mají všechny tyto postavy společnou, je síla. A to jak fyzická, tak i duševní. Je tedy nutné utvořit si vlastní typologii postav, která vyplývá z jejich důsledného pozorování. Je sestavená na základě vztahů nejen vůči hlavnímu hrdinovi, ale i k ději samému. Ve všech zkoumaných knihách můžeme vyzorovat těchto šest kategorií:

- dítě
- dívka s traumatem
- profesionální zabiják
- sebejistá matrona
- povoláný záškodník
- dobrosrdečná naivka

Ty jsou zastoupeny v jednotlivých sériích buďto ve stálé ryzí podobě, nebo se mění a v závislosti na vývoji děje. Postavy jsou zařazeny podle toho, který typ pojaly za vlastní v konečné fázi svého vývoje.

Dítě

Tento typ není omezen jen věkem. Patří sem i všichni ti, jejichž mentální a emocionální vývoj zůstal oproti společnosti zpomalen či pozastaven, nebo naopak ti, jejichž celkový vývoj byl vzhledem k jejich situaci nuceně urychlen, i když věkově ještě nedosáhli plnoletosti.

Typickou ryzí postavou této kategorie je Fiona (*Vyhlička na věčnost, 2011*). Už jen její vzhled nás přesvědčí o tom, že není jiná možnost: Malá šestiletá holčička s blondatými vlasy, které zdobí mašle, a s velkýma modrýma očima. Hodně spí a ráda si hraje s jídlem. Baví ji všechny dětské hry. Nejraději si kreslí a miluje čokoládu. Tohle vše o ní vypovídá jako o dokonalém symbolu čistoty a nevinnosti. Její mentální vývoj je odpovídající jejímu věku. Ačkoliv zažila ztrátu mnoha svých blízkých, nezanechalo to na ní žádné vážnější trvalé následky, proto ji nelze zařadit do typu „Dívky s traumatem“.

Další postavou je Elvirka (*Divocí a zlí, 1999-2000*). Tentokrát však jde o smíšení dvou typů. Opět jde o blondatou, asi desetiletou pohublou dívku se zelenýma očima a vlasy sepnutými do culíků. Když se na ni křičí, rozpláče se. Když ji hlavní hrdina (kterého považuje za rodinu) pochválí, má radost, a když je Patejl pryč, bojí se o něj a nejraději by ho před vším ochránila. Stejně jako Fionka, potřebuje pravidelně jíst a spát. V tomto případě však nemůžeme ani pomýšlet na symbol čistoty a nevinnosti. Elvirka se totiž umí velice rychle změnit z dítěte na typ „Profesionálního zabijáka“. Ten je však jen dočasnou fází a po jeho odeznění se vrací zpět do typu „Dítě“.

Dívka s traumatem

Do tohoto typu spadají ty, které si přičiněním nějaké hrozné události nesou fyzické, ale hlavně psychické následky. Pro pár postav se jedná pouze o přechodnou fázi, nebo je u nich tento typ propojen s dalšími.

Typickou zástupkyní je Singhaia (*Cesta krve, 1996-1997*). Je postavou, jejíž existence je založena na traumatu a to už od chvíle, kdy byla označena za potravu nemrtvých. Později se k tomu přidává ještě její špatný zdravotní stav způsobený několikaletým spoutáním v nemilosrdném prostředí pouště. Tato událost graduje amputací dvou prstů. Od té doby je

poznámena nejen fyzicky, ale i psychicky. Od života už nic neočekává, na hrozící smrt si zvykla a dokládá to i neuváženými akcemi proti vetřelcům, při nichž může snadno zemřít. Když už si myslí, že by mohla doufat v něco lepšího, přijde zklamání. Při opětovném shledání s hrdinou má již dítě a doufá i v lepší život. V tomto okamžiku se na nějakou dobu proměňuje z typu „Dívky s traumatem“ na typ „Dobrosrdečné naivky“. Poslední ránou je pro ni jeho odmítnutí. Moc naděje na lepší časy jí nedává ani špatný zdravotní stav její dcery. Tato postava by se dala označit jako tragická figura, která je symbolem neštěstí, marnosti a beznaděje.

Do tohoto typu spadá také Klára Patočková (*Vládci strachu*, 1995). Tato postava spadá do této kategorie více v době, dokud je člověkem. Ani v této podobě ovšem nelze mluvit o typu „Dívky s traumatem“ v ryzí formě. Jako člověk je popsána jako velmi mladá dívka se smutným pohledem. Později se z jejího vyprávění dozvídáme o důvodu onoho smutku. O osudu naivního dítěte, co opustilo rodinu a následovalo svou domnělou životní lásku do velkoměsta. Zde poznala bolest, strach a ještě se nakazila smrtelnou nemocí. Právě typ „Dítěte“ je tím, jenž svádí rovný boj s typem „Dívky s traumatem“. Její špatná zkušenost s mužem ji poznamenala až do bodu, kdy jejím jediným pocitem zadostiučinění bylo nakazit co nejvíce mužů virem HIV. Od té doby jedinou jistotou v jejím životě byla smrt. Po přeměně se vyhlídka na smrt vytrácí, ale následuje šok z proměny a zjištění, že nemůže mít děti. Tento šok se později zmírňuje, když se ujme sirotka po zabitě lovkyni. Od toho okamžiku spadá spíše pod typ „Dobrosrdečné naivky“. Pod tento typ ji řadíme hlavně proto, že ačkoliv se zdá být psychicky smířená se vším, co se jí stalo, nikdy na nic z toho nezapomněla, a to ani tehdy, když dostala druhou šanci na život.

Karolína (*Noční klub*, 2002 a 2005; *Vyhlídka na věčnost*, 2011) je ukázkovým příkladem „Dívky s traumatem“. Jako malá byla svědkem násilné smrti rodičů a stala se obětí znásilnění. Od té doby nenávidí muže a intimní vztah dokáže navázat jen se ženami. Dalším traumatickým zážitkem bylo její oslepení. V tu samou dobu pozbyla rozumu. V sanatoriu se opět stala obětí znásilnění a její celkový stav se zhoršil natolik, že mu později podlehla. Dostala další šanci na život, ale ze svých traumat se nikdy nevzpamatovala. Snaží se skrývat za maskou „Profesionálního zabijáka“, ale je to jen přetvářka před okolním světem.

Jedinou dívkou, která je ve své konečné fázi ryzím typem „Dívky s traumatem“ je Magde Wasleyová (*Divocí a zlí*, 1999-2000). Dlouhou dobu je typem „Dítěte“

Profesionální zabiják

Typ, do kterého se řadí ti, kterým je přidělena role zabijáka už na začátku příběhu, ti, kteří se v průběhu děje dokonale vyučí tomuto „řemeslu“, ať už k tomu byly donuceni okolnostmi, či výcvik podstoupili z vlastní iniciativy. Mají chladný přístup k zabíjení a nebojí se použít lstí a ilegálních postupů.

První příslušníci tohoto typu v čistě ryzí formě je Elvira (*Divocí a zlí, 1999-2000*). O této ženě se toho mnoho nedozvíme. Zabíjet je jejím hlavním a jediným posláním. Tato postava se nestihne nijak vyvinout.

Další postavou ryzího typu „Profesionálního zabijáka“ je Agony (*Noční klub, 2002 a 2005*). Byla vycvičena pro tento úkol a nikdy o něm nepochybovala. Je věrná svému klanu a je schopná pro něj udělat cokoli. V příběhu se poprvé objevuje jako Hanako. Hanako spíše spadá pod typ „Dobrosrdečné naivky“. Tento postoj je však jen předstíraný.

Podobně je na tom i Alice Fajtová. Byla vycvičena jako odstřelovač v protiteroristické jednotce a tuto práci vykonávala ráda. Po jejím propuštění jí netrvalo dlouho najít si podobnou práci. Práce „lovce lebek“ jí přinesla dostatečné uspokojení. Na rozdíl od Agony je věrná jen sama sobě.

Poslední postavou tohoto typu je Megan Konradová (*Vyhlídka na věčnost, 2011*). Je zvláštní agentkou protiteroristické jednotky FBI. Zabíjení a zneškodňování veřejnosti nebezpečných recidivistů je jejím životním posláním. Touží po kariérním postupu a nezastaví ji ani užívání nečistých praktik.

Sebejistá matróna

Tyto ženy mají stejné nejen majetnické tendence a nutnost mít nad někým moc, ale také stejnou fyziognomii. Všechno jsou to starší ženy okolo padesáti let a všechny mají silnou postavu. Všechny tyto postavy jsou ryzího typu až do své smrti. Patří sem tři ženy:

Paní Dao (*Noční klub, 2002 a 2005*) – kapitánka pirátské lodi a příslušnice rady Starších. Její majetnické sklony se projevují hlavně při loupežných výpravách. Má ráda ty, kteří jsou k ní loajální, zradu nemilosrdně trestá. Svou výřečností dokáže kohokoli přesvědčit, aby se přidal k její posádce. Od svých podřízených vyžaduje zdvořilost. Nedělá kompromisy, vždy musí být po jejím.

Do tohoto typu patří také Tamara Turczasecková (*Vládci strachu*, 1995). Je lehce povýšeneckou majitelkou azylového domu. Má potřebu být obklopena lidmi, co za ni odvedou práci. Od svých chráněnců vyžaduje slušnost a pomoc s provozem. Pro veřejnost je jen dobromyslnou a obětavou sociální pracovnící. Oddané podřízené hledá v řadách mentálně zaostalých. Libuje si v tom, že si může zajistit službu kohokoli výměnou za ubytování a jídlo.

Další výraznou postavou tohoto typu je Margot Argentová (*Divocí a zlí*, 1999-2000). Je majitelkou hotelu pro námořníky. Ačkoliv je jediným zaměstnancem ve svém hotelu, užívá si svou moc nad zákazníky. Jediné o co jí jde, jsou peníze. Když je třeba, umí dát jasně najevo, že hotel je její a nebere si servítky ani při jednání s hosty. Každou službu navíc si nechá nejdříve zaplatit.

Povolaný záškodník

Patří sem postavy, které hrdinu nějakým způsobem využily pro převážně nečisté ideje svých nadřízených. Jejich vlastní vůle je přitom značně omezena příkazy, nebo jsou pod vlivem faktorů, které jejich rozhodovací schopnosti zkreslily. Patří sem:

Slečna Tinkarová (*Divocí a zlí*, 1999-2000) – členka sekty Zářícího spasitele. Je plně oddaná své víře a svému duchovnímu otci, jehož bezvýhradně všude následuje. Hlavního hrdinu využije jako pěšáka ve svaté válce.

Natalie Konradová (*Vyhlídka na věčnost*, 2011) – podle Luciferových slov je pěšákem samotného boha. I když je jedna z nemrtvých, nepůsobí ve službách zla. Je poslána, aby hrdinovi vyřídila vzkaz a umožnila mu bezpečný útěk z policejní budovy a z domu zamořeným zombie. Na rozkaz svého „nadřízeného“ manipuluje s hrdinou tak, aby splnil úkol, ke kterému byl předurčen.

Doktorka Lotbergová (*Cesta Krve*, 1997) – je podřízenou generála Ruffuse. Slepě poslouchá jeho rozkazy a za odměnu může vykonávat svůj výzkum na nemrtvých. Hrdinu používá jako pokusný objekt. Po nasazení členky na ovládání mysli se její oddanost ke generálovi prohloubí a hrdinovy rozkazy poslouchá hlavně z obavy o generálův život. Všechny tyto tři postavy jsou ryzím typem „Povolaného záškodníka“.

Výjimku tvoří Denisa (*Noční klub*, 2002 a 2005). Ta je vojákem ve službách paní Dao. Bojí se trestu z její strany, a proto plní její rozkaz a přetváří hrdinu na jednoho z vojáků pirátské lodi. Denisa je nedobrovolným, ale na rozdíl od Natalie stále žijícím záškodníkem. I když plní

příkazy, zmítají její myslí pochybnosti. V jejím případě se typ „záškodníka“ mísí s typem „Dobrosrdečné naivky“.

Dobrosrdečná naivka

Sem patří ženy, které se rozhodly následovat své ideály a splnit si své sny. Mohou mít různou podobu od banálních až po velkomyslné. Osud postav spadajících do tohoto typu ve své ryzí formě často končí smrtí.

Sigrid z Malmö (*Vládci strachu*, 1995) je upírkou, která sní o poklidném životě v luxusu a která se snaží o přežití svého druhu. Ve jménu svého snu i snažení nakonec umírá.

Helen Trang (*Noční klub*, 2002) úspěšná žena středního věku, která sní o tom usadit se. Ráda by jednou našla svého „prince na bílém koni“. Důvěra v muže, jenž ji zachránil, ji stojí život.

Postavou, která do tohoto typu spadá jen částečně, je Natasha Blast (*Noční klub*, 2002 a 2005). Natasha je ukázkový příklad postavy, která si staví „vzdušné zámky“. Sní o tom, že bude uznávanou pornohvězdou vydělávající spoustu peněz, najde si bohatého a vlivného muže a její herecká kariéra poroste tak závratným tempem, že se časem objeví i v celovečerním filmu. Co ji však odlišuje od předchozích je to, že během únosu letadla se mění na typ částečného „Povolaného záškodníka“. Svádí hlavního hrdinu a snaží se pro sebe získat jisté výhody. Jako jediné, která spadá do typu „Dobrosrdečné naivky“ se jí její sen alespoň částečně splní. To se však dozvídáme jen z novinového článku, který si hlavní hrdina čte. Proto nelze určit její další případný vývoj.

Speciální postavou je Veronika Braunerová (*Divocí a zlí*, 1999-2000). Jako jediná se v příběhu projeví hned ve čtyřech typech. Její vývoj má kolísavou tendenci. Poprvé je nám představena jako ambiciózní novinářka toužící po kariérním vzestupu. Kvůli svému snu je schopna obětovat cokoli. Je tedy příkladem dobrosrdečné naivky. Krátce po bitvě Anglosasů a normanských kmenů padne do zajetí upírů. To je v době, kdy věří, že ji hrdina zradil a opustil. Ve své bezmoci se dobrovolně vzdá upírům. Později se z jejího vyprávění dozvíme, že po přeměně procházela těžkým obdobím. Na všechno si musela zvykat a vzrůstal v ní pocit nenávisti. V tomto případě bychom ji mohli přechodně zařadit do typu „Dívky s traumatem“. S hrdinou se setkává po několika staletích, nyní však už ve službách upíra Olafa. Touží po pomstě, proto přijímá Olafův úkol zajmout a zneškodnit Patejla. Spadá tedy do typu „Povolaného záškodníka“, neboť věří lžím svého „otce“ Olafa. Po vyjasnění všech nedorozumění její nenávist ustupuje do pozadí a má tak možnost dát vyniknout svým

instinktům „Profesionálního zabijáka“ v bitvě proti církvi Zářícího spasitele. Ke konci příběhu dává prostor svým pocitům a emocím vůči hrdinovi a touží po normálním životě. Vrací se tak k typu „Dobrosrdečné naivky“.

Tato typologie vychází z důkladného zkoumání jednotlivých postav. Jejich fyziognomie, jednání a z jejich vlastních vyřčených pocitů.

Každý z těchto typů je důkazem o důležitosti role jednotlivých ženských elementů v příbězích. Některé ženy nejsou tím, kým se zdají být už od začátku. Jiné se promění v průběhu. Jejich charakter dotváří i jejich určení ve společnosti. Jsou matkami, manipulátorkami, zrádkyněmi, naivkami, hysterkami, oběťmi i zabijáky atd. Jedno však mají všechny společné a tím je fakt, že jejich působení má nezvratný dopad na osud hlavních hrdinů.

11 Bibliografie

Primární literatura

- Kulhánek, Jiří. *Cesta krve. Část 1, Dobrák*. Praha, 1996. - elektronická verze
- Kulhánek, Jiří. *Cesta krve. Část 2, Cynik*. Praha, 1997. - elektronická verze
- Kulhánek, Jiří. *Divocí a zlí. Čas mrtvých*. Praha, 1999. ISBN 80-85892-42-1.
- Kulhánek, Jiří. *Divocí a zlí. Hardcore*. Praha, 1999. ISBN 80-85892-43-X
- Kulhánek, Jiří. *Divocí a zlí. Kříže*. Praha, 2000. ISBN 80-85892-47-2.
- Kulhánek, Jiří. *Divocí a zlí. Temný prorok*. Praha, 2000. ISBN 80-85892-45-6.
- Kulhánek, Jiří. *Noční klub. Díl druhý*. Praha, 2005. ISBN 80-85892-65-0.
- Kulhánek, Jiří. *Noční klub. Díl první*. Praha, 2002. ISBN 80-85892-64-2
- Kulhánek, Jiří. *Vládci strachu*. Praha, 1995. - elektronická verze
- Kulhánek, Jiří. *Vyhlídka na věčnost*. Brno, 2011. ISBN 978-80-7449-058-3.

Sekundární literatura

- ADAMOVIČ, Ivan. *Slovník české literární fantastiky a science fiction*. Praha, 1995. ISBN 80-85364-57-3.
- Anglicko-český, česko-anglický kapesní slovník*. Brno, 2006. ISBN 80-87062-00-0.
- DĚDINOVÁ, Tereza. *Po divné krajině: charakteristika a vnitřní členění fantastické literatury*. Brno, 2015. ISBN 978-80-210-7871-0.
- FORSTER, E. M. *Aspekty románu*. Bratislava, 1971.
- HODROVÁ, Daniela a kol. *--na okraji chaosu--: poetika literárního díla 20. století*. Praha, 2001. ISBN 80-7215-140-1.
- KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?* Praha, 2015. ISBN 978-80-200-1888-5.
- KROUSKÝ, Ivan a ŠILAR, František. *Japonsko-český slovník*. Voznice, 2005. ISBN 80-7335-045-9.
- KUBÍČEK, Tomáš. *Naratologie: strukturální analýza vyprávění*. Praha, 2013. ISBN 978-80-7272-592-2.
- KUDLÁČ, Antonín K. K. *Anatomie pocitu úžasu: česká populární fantastika 1990-2012 v kulturním, sociálním a literárním kontextu*. Brno, 2016. ISBN 978-80-7491-764-6.
- KUDLÁČ, Antonín K. K. *Barvy černobílého světa: studie o vybraných žánrech současné české populární literatury*. Pardubice, 2017. ISBN 978-80-7560-105-6.

RAMEŠ, Václav. *Po kom se jmenujeme?: encyklopedie křesťanských jmen*. Praha, 2003. ISBN 80-7277-197-3.

Internetové zdroje

LEGIE - databáze knih Fantasy a Sci-Fi. Dostupné z: <https://www.legie.info/autor/298-jiri-kulhanek/zakladni-info#zalozky>

Slovník - Anglicko-český a česko-anglický online slovník, překladač vět a slovník cizích slov [online]. Dostupné z: <https://www.online-slovník.cz/>

Překladač a slovník online | Slovníček.cz. Dostupné z: <https://www.slovnicek.cz/vietnamsko-cesky-prekladac>

Překladač a slovník online | Slovníček.cz. Dostupné z: <https://www.slovnicek.cz/cinsko-cesky-prekladac>

Překladač a slovník online | Slovníček.cz. Dostupné z: <https://www.slovnicek.cz/nemecko-cesky-prekladac>

Překladač a slovník online | Slovníček.cz. Dostupné z: <https://www.slovnicek.cz/italsko-cesky-prekladac>

Sv. Lukáš, *Bible*. Dostupné z: <http://onlineb21.bible21.cz/bible.php?kniha=lukas>

Malmotown English. *Besökare - Malmotown*. Dostupné z: <http://www.malmotown.com/en/>

ZERHAU, Leo. *Krása a statečnost: legenda o svaté Markétě*. Zkrácená verze dostupná z: http://www.knihovna.net/KNIHA/0039_t.htm

12 Resumé

The aim of this bachelor thesis was to develop a simplified typology of female characters in the books of Jiří Kulháněk (*Vládci strachu*, *Noční klub I.*, *Noční klub II.*, *Vyhlídka na věčnost*, *Divocí a zlí: Čas mrtvých*, *Hardcore*, *Temný prorok*, *Kříže*, *Cesta krve: Dobrák, Cynik*).

First of all, the term fantastic literature was explained and the genres which fall into it were mentioned. These are mainly science fiction, fantasy and horror. Then subgenres of fantastic literature and generations of its authors were introduced.

Science fiction can be divided into two categories: hard, where a cognition of natural science is highly influential, and soft, where social and human sciences are more likely to be applied. Cyberpunk became a most recognized subgenre of fantastic literature in the Czech Republic in 1980s and 1990s, mostly thanks to short stories by Jiří W. Procházka and Karel Poláček. After 2000, the popularity of "military SF" and "space opera" increased. Nowadays, the largest genre in the Czech fantastic literature is fantasy, which has been established in several genre forms. For example, heroic fantasy is depicted in anthologies of Ondřej Jireš, alternative history is represented in anthological works by Ondřej Müller and urban fantasy can be found in a collection of short stories by Ondřej Jireš and Antonín Kudláč. In the 1990s, Vilma Kadlečková attempted to combine fantasy and science fiction in her works. Fantastic horror is mainly explored by Svatopluk Doseděl. The Splatterpunk subgenre of horror mode gained a considerably greater recognition in our country. It originated in the mid-1980s in the US and the UK. Splatterpunk emphasizes physical mutilation, pornographic depiction of sex, unbound brutality, post-apocalyptic visions, hyper-realistic film vision and a dynamic expressive language. Czech readers have attached to splatterpunk novels mainly because of irony and black humor these works encompass. The most important representative of splatterpunk genre is Jiří Kulháněk, one of the few among the Czech writers who have achieved a worldwide recognition. He belongs to the middle generation of authors, representatives of the "Czech Action School". His works are influenced by comics and action films.

As far as male characters are concerned, they clearly are designed in order to bring the readers' attention. The main male characters are clichéd: they have the same countenance,

think and act alike. In short, they are a perfect image of the artist's appearance and thought. Female characters may seem insignificant, but they constitute an essential part of all stories. Often it is women who help the main character cope with a seemingly hopeless situation. In the beginning, women often represent the ones who need a male element to survive. However, as the story develops, in most cases they turn into killing machines themselves, thus, it is the hero who now requires protection. Unlike male characters, female ones do not suppress emotions and always try to argue with words rather than violence.

These characters can be divided into several groups using a simple typology: a child, a girl with trauma, a professional killer, a confident matron, an authorized saboteur and a kind naive girl. In each of Kulháněk's works, the individual types occupy their own place, although they are not necessarily female characters only. The child represents purity and innocence in a world of wicked evil. In some cases, this idea is preserved (eg Fiona), sometimes it is associated with brutality and violence (Elvirka). Girls with trauma are a strong group that is in many cases closely linked to the hero, whether in the form of mistresses (Klara, Singhaia) or family members (Karolina). Professional killers are women who suppress their true emotions and show the world a stern and uncompromising face. They enjoy their work and mostly manage to focus on their task of destroying the target. Confident Matron is a type representing older corpulent women who have a leaders' abilities and need to control someone. Tamara leads the "shelter for homeless", Margot is superior to her hotel guests, and Mrs. Dao is enjoying the role of a pirate ship captain. All of the characters are doomed to pass away due to a violent murder. Women who act on the basis of one's orders can be labeled as a summoned rat type. These are mostly negative characters, but there are exceptions, for instance, Natalie Konrad. The type of kind naive girl is the one that occupies the least important role in the story. These women sacrifice everything for their cravings and desires and generally pay for it with their life. Once again, even in this type there are characters who at least partially deviate from the norm. One of them is Natasha, who dreamed of a career of a well-known actress and achieved it by playing a hostage of the main character.

The type the characters fall into is not relevant, as their personalities are further enhanced by the functions they perform in society. They are mothers, manipulators, traitors, naive girls, hysterics, victims and killers, etc. Unifying element of these characters is an irreversible impact on the fate of male heroes they produce.